

Realități Culturale

REVISTĂ DE ETNOGRAFIE, FOLCLOR ȘI CULTURĂ CONTEMPORANĂ

Cireșar i se mai spune
Lunii la juma de an...!

Consiliul raional Hîncești • Direcția Cultură și Turism • Casa raională de Cultură

Soliștii vocali Andrei Tomă,
Larisa Vlas, Tudor Covrig și

Zinaida Snigur

Andrieș

Orchestra de muzică populară

Vasile Botgros,
conducător artistic

PROIECTUL
„REALITĂȚI CULTURALE”

nr. 6 (12) iunie 2012

COLEGIUL DE REDACȚIE

Pavel Popa,
redactor-șef

Ion Bălteanu,
*Uniunea Meșterilor Populari
din Moldova*

dr. Varvara Buzilă,
*Muzeul Național de Etnografie
și Istorie Naturală*

dr. Victor Ghilaș,
Academia de Științe a Moldovei

Veta Ghimpu-Munteanu,
Teleradio-Moldova

Gheorghe Nicolaescu,
*Cabinetul metodic
al Ministerului Culturii*

Alexei Rău,
Biblioteca Națională

Claudia Șerșun
Secția Cultură Iași

Corina Burghilea,
grafică

Cristian Șarban,
design, tehnoredactare

Adresa: or. Chișinău, str. București,
68, of. 313, 314

Tel.: (+373 22) 22-37-86, 20-25-53

Fax: (+373 22) 20-25-55

E-mail: popapavel55@gmail.com
notografprim@gmail.com
grafemalibris@gmail.com

*Materialele expediate redacției nu se întorc autorilor.
Articolele nu totdeauna vor corespunde
cu poziția redacției.
Republicarea materialelor este permisă
cu acordul redacției.*

TABLOUL REPUBLICAN
DE ABONARE LA REVISTA
„REALITĂȚI CULTURALE”,
NR. 6 (12)

Nr. d/o	Raionul/ Municipiul	Nr. abonați	Instituții de cultură
1	Ialoveni	67	61
2	Fălești	40	122
3	Criuleni	33	61
4	Edineț	31	92
5	Hâncești	28	118
6	Orhei	26	127
7	Căușeni	23	84
8	Strășeni	22	71
9	Cimișlia	22	74
10	Briceni	23	68
11	Bălți	21	23
12	Drochia	19	81
13	Ungheni	16	126
14	Râșcani	17	99
15	Șoldănești	17	64
16	Rezina	15	73
17	Soroca	14	125
18	Dubăsari	14	34
19	Cantemir	12	92
20	Anenii Noi	11	72
21	Ocnîța	10	68
22	Călărași	10	90
23	Nisporeni	9	68
24	Florești	9	119
25	Ștefan-Vodă	9	67
26	Glodeni	8	69
27	Chișinău	8	68
28	Telenești	8	97
29	Dondușeni	7	48
30	Leova	6	70
31	Cahul	5	103
32	Basarabeasca	2	25
33	Sângerei	2	99
34	UTAG (Ceadăr-Lunga)	1	81
35	Taraclia	0	52
	Alte instituții	200	

Total tiraj: 765 ex.

SUMAR

PAVEL POPA
Iunie (Cireșar) 2

ION GHINOIU
Zeițe fecioare în panteonul ro-
mânesc Ielele, Sânzienele și Fata
Pădurii 5

***Calendar cronologic 7

MARIA SCOARȚĂ
Grigore Vieru și anotimpurile vieții
Două vieți și o singură dragoste . 10

„Brândușa” din Trebisăuți 11

LIUBA DANUȚA
O lună bogată
în evenimente culturale 12

VICTORIA LOZOVAN
Concurs de pian 14

INA DODON
Un popas în lumea cărților
cu Ada Zaporojanu. 15

IULIA BANARI
Prietenii de nedespărțit. 16

VICTOR GHILAȘ
Trandafir de la Moldova 18

ЭЛЬФРИДА КОРОЛЕВА
Международный фестиваль
школ театра и кино 20

DIRECȚIA CULTURĂ R. CRIULENI
Ziua Internațională a Muzeelor
la Criuleni 22

*** „Costumul popular: unitate și
varietate la Dunărea de Jos” 23

ELENA CALINOVSCI
Debut cu mari speranțe 24

SECȚIA CULTURĂ, BRICENI
La mulți ani !!!
stimate Simion Banciu 25

Proverbe și zicători folclorice . . . 25

La plăcinte înainte 27

Citate despre beție și alcoolism . 29

Bancuri despre bețivi 30

Literatură de specialitate și beletristică

Nr.	Denumire	Pagini	Preț (lei)
1.	Abecedarul muzicii și solfegiul (Clasa I-II), L. Țurcanu, A. Țurcanu	192 p.	50
2.	Abecedarul muzicii și solfegiul (Clasa III-IV), L. Țurcanu, A. Țurcanu	122 p.	50
3.	Literatura Muzicală (p/u șc. Arte/Muzică), (anii I-II de studii), S. Badrajan, A. Rojnovanu, S. Rotaru	236 p.	50
4.	Literatura Muzicală (p/u șc. Arte/Muzică), (anii III-IV de studii), S. Badrajan, A. Rojnovanu, S. Rotaru	278 p.	50
5.	Arta Muzicală din R.M. Academia de Știință a Moldovei Institutul Patrimoniul Cultural	952p.	120
6.	Muzică etnică: tradiție și valoare V. Ghilaș	296 p.	20
7.	Învățămintul Muzical în Moldova Gleb Ciaicovski–Mereșanu	276 p.	20
8.	Alină dorule alină (Cântece și melodii populare din Moldova și Bucovina), Dumitru Blajinu	352 p.	100
9.	Melodii de pe coline vol.II (partituri pentru orchestre de muzică populară), Serghei Ciuhri	152 p.	15
10.	Ține-mă dorule lin (piese corale), Eugen Mamot	116 p.	10
11.	Cântece de dor (pentru diverse formații vocale), V. Nevoie	74 p.	10
12.	Plaiul meu (coruri), Victor Nevoie	126 p.	10
13.	Nouă azi ne-a răsărit (colinde de Crăciun)	146 p.	10
14.	Și îngerii ca omul plâng (cântece și poezii de autor), Maria Stoianov	190 p.	10
15.	Gânduri țesute-n suflet (cântece și poezii de autor), Maria Stoianov	200 p.	10

Nr.	Denumire	Pagini	Preț (lei)
16.	Cum stau și-mi aduc aminte (creație muzicală), Gheorghe Crețu	440 p.	30
17.	Grigore Grigoriu (viață și creația — album), Ion Proca	248 p.	50
18.	Nicolae Sulac (Mai aproape de departe), Ion Proca	264 p.	30
19.	Emil Loteanu (O viață cât o moarte de lungă), Ion Proca	248 p.	30
20.	La Oină (roman), Ion Proca	160 p.	10
21.	Poiana cu heruvimi (figuri ilustre: scriitori, actori...), Ion Proca	248 p.	10
22.	Ciocărlia cântă fără tălmăciri (poezii pentru copii), Traianus	92 p.	10
23.	Din cartea copilăriei (poezii pentru copii), Traianus	16 p.	5
24.	Alfabetul Vesel (poezii pentru copii), Ianoș Țurcanu	32 p.	10
25.	Ce ascund cuvintele (poezii pentru copii), Ianoș Țurcanu	36 p.	15
26.	Carte de dragoste (poezii), Ianoș Țurcanu	180 p.	10
27.	Viespea (povestiri), Ion Gorgan	92 p.	5
28.	George Meniuc (pagini de corespondență), Muzeul Literaturii Române	520 p.	20
29.	Carte de Cuvinte (Antologie, Scriitori Soroceni), Petre Popa	680 p.	60
30.	Cinegetica (dicționar explicativ), Tudor Colac	300 p.	40
31.	Chișinăul în Literatură (Antologie), Biblioteca B. P. Hașdeu	576 p.	40
32.	Timp și Istorie (autor de la „Viața Basarabiei”), Iu. Colesnic	440 p.	100
33.	Chișinăul din amintire Iurie Colesnic	516 p.	120

«MAGIA LITERELOR»
joc pentru copii (alfabet)

«MAGIA CIFRELOR»
joc pentru copii (cifre)

«POIENIȚA VERDE»
joc pentru copii (flora, fauna)

«Magia Literelor»,
«Magia Cifrelor»
și «Poenița verde»
sunt jocuri propuse
copiilor cu vârsta între
4–10 ani.

Indice de abonare: PM 32118
Preț: 15 lei

Editura „Notograf Prim” s.r.l.
Tipografia F.E.P. Grafema Libris s.r.l

Dragă prietene!

Când zeii — au dat înțelepciune omului, i-au dat cea mai frumoasă dintre comori.

Sofocle

Poate maxima respectivă este prea îndrăzneță... Cauza de a face o astfel de adresare vine uneori de la indiferență, neatenție, ne respect față de ce ne înconjoară - de oameni, tezaur spiritual, moștenirea trecutului prin generațiile prezentului, de credință și de sfințenia sufletească a fiecărui dintre noi. Un lucru frumos început, și adus la un sfârșit înălțător vorbește despre înțelepciunea noastră, despre gospodarul din noi, vorbește de multe..., care ne caracterizează ca personalitate, națiune.

Revista „Realități Culturale” nu mai este un copil care se alăptează numai din pieptul mamei, a împlinit un an de activitate frumoasă pentru care vă sun foarte recunoscător și vă transmit pe această cale cele mai profunde mulțumiri. Și, vorbeam despre înțelepciune, ori mama înțelepciunii este și nivelul nostru de conștiință în depozitarea faptelor spirituale tradiționale lăsate pentru noi de către străbunii noștri, dar și exemplele noastre mărețe pentru generațiile viitoare... În acest context mă adresez tuturor celor care cred în publicația „Realități Culturale”:

— Fraților, a venit timpul să ne clarificăm în necesitățile și dorințele noastre, să punem umărul la realizarea abonării a mai multor confrăți de breaslă care poate nici nu știu de existența publicației respective, să-i construim spiritual revistei un viitor, cât de cât fericit, dacă considerăm că ne este de ajutor în activitatea noastră, sufletului nostru.

— Fără sprijinul Dumneavoastră „Realități Culturale” nu va avea un viitor pe care-l merită!

— Începutul celei de-a doua jumătate a anului 2012 demonstrează că numărul de abonați la revistă este în continuă scădere. Noi, ne dăm bine seama că pentru mulți dintre DVS, abonarea a fost o încercare de a vă face niște păreri despre publicație, de a vă clarifica în necesitatea ei. Este normal ca omul să-și controleze faptele, să apeleze la conștiința proprie și să decidă necesitatea unor lucruri – dreptul la viață, ori utilul este nul.

— În cazul scăderii numărului abonaților, prețul unei reviste va crește. Ce mai cale – vale, 200 lei (prețul unui abonament pentru un an) este o nimică toată – o întâlnire pe 1 oră la barul din localitate și nu mai mult. În așa caz, ce ne facem cu sărăcia spirituală?

Nu mai vreau să bat apa în piu pentru a vă convinge în niște lucruri în care sunteți convinși!

— Dorim ca toate instituțiile, toți colaboratorii și toate formațiile artistice din domeniul culturii să se aboneze și să participe la teaurizarea și promovarea spiritualității naționale, înțelepciunii neamului, în așa mod asigurându-le un viitor firesc și un fundament nobil în formarea noilor generații - patrioți adevărați în asigurarea existenței noastre ca popor, ca națiune.

Cu mult respect,

Pavel Popa

Cea de a șasea lună a anului — Iunie în calendarul Gregorian cu o durată de 30 de zile.

Numele lunii iunie (latină: Iunius) vine de la zeița Iuno, soția lui Jupiter și protectoarea femeilor măritate.

În mitologie Iuno (sau Iunona) este echivalentul roman al zeiței grecești Hera. Părinții zeiței sunt Saturn (zeu) și Ops, ea este sora mai mică și soția lui Jupiter/J Zeus. Este numită „Lucina”, datorită faptului că ajută femeile la nașteri, fie „Juga”, pentru că patrona căsătoriile. Cunoscută ca foarte geloasă, Iuno s-a răzbunat pe toate muritoarele sau zeițele cu care soțul său a înșelat-o.

Iunie este luna cu cele mai lungi zile ale anului în emisfera nordică, și cu cele mai scurte zile în emisfera sudică.

Grecii numeau luna iunie Skirophorion, noi o numim Cireșar, Cireșeri, Cireșel, luna cireșelor.

Pe data de 22 iunie este solstițiu de vară, marcând ziua cea mai lungă a anului.

Tradițiile lunii:

- dacă fulgeră și tună, vara va fi ploioasă și cu belșug la grâu;
- dacă plouă mult, se strică via;
- dacă e secetă, va fi belșug la porumb;
- dacă sunt omizi, recolta la grâu și struguri va fi mănoasă;
- nu se mână oile în locuri umede să nu facă gălbează;
- acum se seamănă ridichile și gulile de toamnă, conopida de iarnă și se sapă viile a doua oară;
- când e zăduf, scutește vitele, adăpostindu-le la umbra;
- pădureții oculează mai bine după ploaie și cu deosebire seara și dimineața;
- dacă porcii pățimesc de grumazi, din cauza căldurii, lecușetei de stomac, la cei mari le dai cât ține vârful cuțitului, la cei mici pe jumătate;

Iunie (Cireșar)

— de umblă furnicile la coșnițe, închide-le calea, ungând cu petrolu scândura pe unde se urcă;

— usucă cireșe, vișine și struguri pentru iarnă.

Prevestiri de timp:

— dacă în această lună fulgeră și tună mult, atunci vara va fi nouroasă;

— Iunie mai uscat decât umed umple căzile cu vin, iar dacă-i umed și rece strică întreg anul;

— călătoria furnicilor vestește an bun;

— omidele multe sunt semn de vin și grâu mult;

— săritul peștilor vestește furtună;

— de sunt multe cuiperi iuți, iarna viitoare are să fie ușoară;

— prea multă ploaie în iunie este stricăcioasă;

— dacă bate vântul de miazănoapte, atunci rodește grâu mult;

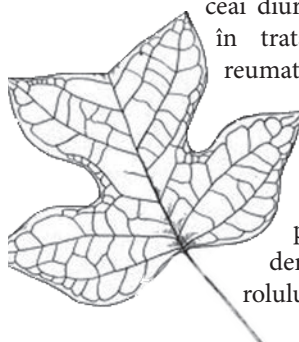
— dacă plouă, va fi grâu, dar nu va fi mălai.

Copacii lunii: Mesteacanul

Mesteacănul simbolizează lumina, puritatea și feminitatea.

Mesteacanul era considerat sfânt și celebrat ca simbol feminin, purtând numele de Semica. Mesteacanul era un simbol al purității rituale în culturile populare din Germania, țările baltice și Asia centrală.

Mesteacănul mai este cunoscut ca Doamna Pădurii sau Cartea albă. Frunzele cu efect antibacterian ne oferă un ceai diuretic utilizat

în tratarea gutei, reumatismului, la curățarea rinichilor, vezica urinară și pentru scăderea colesterolului.

Fierbeți 2 linguri de frunze la o cană de apă timp de 20 de minute. Beți cana de ceai jumătate dimineața și jumătate seara.

Crenguțe de mesetacăn și frunze se pun la fiert la foc mic timp de 25 de minute și se adaugă la apa de baie pentru mâncărimi ale pielii și pentru căderea părului. Consumat înainte de culcare, ceaiul de frunze de mesteacăn este sedativ.

Lăstarii și frunzele fac un minunat tonic laxativ. Scoarța este fiartă la foc mic și se utilizează în cazurile de febră. Crenguțe și scoarță de mesteacăn se fierb la foc mic timp de 20 de minute folosind 2 lingurițe de amestec la o cană de apă. Doza este de un sfert de ceașcă de 4 ori pe zi.

Atenție! Frunzele trebuie să fie folosite în stare proaspătă și nu după Sănăziene (24 iunie), deoarece acestea vor conține insecticide naturale.

Utilizări magice:

— mătura tradițională a vrăjitoarelor se face din nuiele de mesteacăn;

— se utilizează pentru protecție, purificare, pentru alungarea negativității, pentru dragoste, noi începuturi și pentru schimbări.

Mesteacănul este o întrupare a Mamei Pământ.

Mărul – pomul învăluit de simbolistica roadelor sale, numite „fructele păcatului” sau „fructele zeilor”, asociate cu imortalitatea, dragostea și sexualitatea. Mărul a conturat dintotdeauna

legătura directă a omului cu divinitatea și este considerat ca Pomul cunoașterii. El simbolizează magia, tinerețea și fericirea, este însemn al iubirii și căsătoriei.

Legenda mărului

În istoria timpurie a Greciei, mărul avea un rol esențial în ritualul curții unei femei.

În sec. VII, un cuplu care își dorea fericirea trebuia să împartă un măr, ca simbol al căsătoriei și însemn al speranței într-o uniune fertilă.

La căsătoria lui Zeus cu Hera, Gaia i-a dăruit miresei mere, ca o emblemă a iubirii și uniunii măritale.

Dionysus, zeul grec al vinului, atunci când o curta pe Aphrodite, i-a dat în dar acesteia, ca simbol al dragostei care îl însușea, mere și vin.

Iată trei tipuri de mere turnate în bronz: „Mar” întreg cu toată simbolistica lui, „Ispita Evei”; Măr cu o mușcătură, „Ispita lui Adam”; Măr cu două mușcături.

Smochinul — arbore din grădina Edenului, cu ale cărui frunze și-au acoperit goliciunea Adam și Eva, după ce au mâncat din fructul oprit.

În mitologia greacă și romană, smochinii sunt asociați cu Dionysus/Bacchus, zeul vinului și a beției, dar și cu Priapus, satirul simbolizând dorința sexuală.

Se povestește că (mitologia greacă), zeul Apollo, însetat fiind, a trimis un corb să-i aducă, într-o cupă, apă de la râu. Văzând un smochin și ispitit de fructele acestuia, corbul se așază în copac și așteaptă ca fructele să se coacă. Știind că întârziase mult și că va fi pedepsit pentru aceasta, corbul se gândi să recurgă la o stratagemă: luă apă în cupă și, în același timp, prinse un șarpe care se găsea pe malul râului. Întors la Apollo, îi dădu apă și folosi șarpele ca

o scuză a întârzierii sale. Dând pe față minciuna corbului, furios Apollo aruncă corbul, șarpele și cupa în cer, unde acestea se transformară în constelațiile Corbul, Hidra și Cupa.

În Roma antică, smochinul era considerat un arbore sfânt pentru că, în mitul fundației, Romulus și Remus au fost alăptați de lupoaică sub un smochin.

Florile lunii Legende trandafirului

Cea mai iubită floare din lume, trandafirul a inspirat nenumărate legende și mituri.

Trandafirul — floarea iubirii a fost creat de Chloris, zeița greacă a florilor și a primăverii, din trupul neînsușit al unei nimfe găsite în poiana unei păduri. Chloris a cerut ajutorul lui Aphrodite (Afrodita), zeița iubirii, care i-a dăruit frumusețea; Dionysus, zeul

vinului, a inzestrat-o cu nectarul care i-a conferit un dulce parfum, iar cele trei grații i-au acordat farmecul, stralucirea și bucuria. Apoi, Zephyr, Vântul de Vest, a împrăștiat norii dintr-o suflare pentru ca Apollo, zeitatea soarelui să poată aduce căldura și lumina asupra ei, făcând-o să înflorească. În acest fel, în mitologia grecească, a luat naștere trandafirul, încoronat apoi ca Regina Florilor.

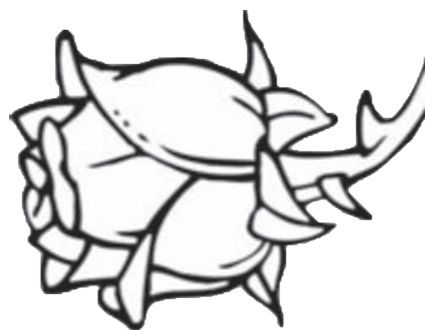
O legendă romană povestește despre o fecioară de o nemaipomenită frumusețe, pe nume Rhodanthe. Farmecul ei atrasese o mulțime de pretendenți care o urmăreau zi de zi, fără a-i acorda o clipă de liniște. Epuiată de acest asalt continuu, Rhodanthe și-a căutat refugiu în templul îndrăgitei zeițe Diana. Din nefericire, Fecioara divină a fost cuprinsă de gelozie față de frumusețea tinerei fete, iar atunci când pețitorii nerăbdători au fărâmat porțile templului Dianei, mâniaoasă

zeița a transformat-o pe Rhodanthe într-o floare de trandafir, următorii ei înflăcări fiind preschimbați în spinii acestei flori

În creștinism trandafirul este un simbol al perfecțiunii sau al unicității, și este asociat în mod particular cu Fecioara Maria, una din titulaturile de celebrare ale acesteia fiind „Roza Mistică”. Trandafirul este atributul Sfintei Doroteea, care poartă roze într-un coș; al Sfintei Casilda, Sfintei Elisabeta a Portugaliei și Sfintei Rosa din Viterbo, care poartă trandafiri în mâini; a Sfintei Therese din Lisieux, care împarte trandafiri roșii; a Sfintei Rosalie, Sfintei Rose din Lima și a Sfintei Victoria, care poartă coronițe din trandafiri.

Semnificațiile trandafirului:

- trandafir de Burgundia: simplitate și frumusețe;
- trandafir chinezesc: grație sau frumusețe mereu proaspătă;
- trandafir sălbatic (maces, Rosa Canina): plăcere împletită cu spaimă;
- trandafir ofilit: frumusețea este trecătoare;
- trandafir japonez: frumusețea este singurul tău dar;
- floarea de piatră (portulaca grandiflora): dragoste voluptuoasă;
- trandafir de mosc (Rosa moschata): frumusețe capricioasă;
- trandafir de Province (Rosa provincialis): Inima mea este în flăcări;
- boboc de trandafir alb: prea tânăr(a) pentru dragoste;
- trandafir alb cu mai mulți boboci: taină, secret.
- coroniță de trandafiri: frumusețe și virtute;
- trandafir galben: infidelitate.

Legendele bujorului

Paeon, elev al lui Asclepius, zeul medicinei și al vindecării, fusese învățat de zeița Leto (mama lui Apollo și zei-tate a fertilității) cum să găsească pe muntele Olympus (Olimp) o rădăcină magică care avea darul de a alina durerile femeilor la naștere. Acest lucru a provocat invidia lui Asclepius și dorința lui de a-și ucide învățacelul. Pentru a-l salva din mâinile lui Asclepius, Zeus l-a transformat pe Paeon într-o floare de bujor. În antichitate, semințele de bujor erau folosite frecvent de femeile aflate în pragul nașterii.

Utilizat pentru a vindeca rănilor lui Marte și Pluto, bujorul era înzestrat cu puteri majore datorate înfloririi lui în nopțile cu lună plină. Pentru a folosi puterile vindecătoare ale acestei flori, se spunea că rădăcinile trebuie culese numai în timpul nopții. Dacă cineva deranja bujorii la lumina zilei, ciocăniturile își făceau apariția și scoteau ochii nefericitului culegător.

În folclor, bujorul era legat de lună, întrucât se credea că fusese creat de zeița Lunii, pentru a reflecta pe timpul nopții razele Selenei.

Macesul și macecele

Macesul mai este cunoscut ca rujă, trandafir sălbatic, trandafir de pădure, are beneficii aproape incredibile pen-

tru sănătate. În legende grecești apare chiar și sub apelativul de „sângele lui Adonis”. Într-una dintre legendele care povestește despre dragostea Afroditei, zeița frumuseții, dragostei, căsătoriei și a fertilității, pentru Adonis, macesul apare într-o ipostază inedită. Marte, zeul războiului, care o dorea pe Afrodita pentru el, hotărăște să-l omoare pe frumosul Adonis. Cei doi încearcă să se salveze fugind, dar nimeresc într-o tufă de macece. Afrodita, înțepându-se în spinii acestuia, lasă să-i cadă o picătură de sânge pe florile alb-roz de maces, care s-au transformat atunci în minunate flori roșii și parfumate de trandafiri.

Piatra lunii Legenda Perlei

A fost odată un fluture foarte singur și trist. Atât de singur și de trist că nu mai voia să trăiască. Și într-o zi pe când stătea abătut pe malul mării, gândindu-se la zădărnicia vieții, a auzit lângă el o voce mică și limpede:

— Buna dimineața. Cine ești tu?

— Eu sunt un fluture, dar tu? O piatră care vorbește? Nu-mi vine să cred!

— Dar eu nu sunt o piatră, sunt o scoică și sunt vie ca și tine. Vrei să fii prietenul meu?

— Eu nu am prieteni. Sunt tare nefericit pentru că nimeni nu mă iubește și de aceea am vrut să mă înec în mare.

— Nu vreau să mori. Și eu am fost la fel de singură și tristă, nici eu n-am cunoscut iubirea. Dar acum ai venit tu și nici eu nici tu nu mai suntem singuri. Rămâi cu mine, fii prințul meu înaripat care să-mi povestească ce-a văzut prin lume, tot ce ochii mei sărați, de fiică a mării, nu pot vedea.

Și fluturile a rămas alături de scoi-

că și s-au iubit mai mult decât se poate spune. Fluturile strângea pe aripi culorile lumii și le dăruia - buchet - iubitei sale, iar scoica închidea în cochilia ei tot foșnetul misterios al adâncurilor, aducându-l în dar prințului ei înaripat.

Dar cum viața fluturilor e mai scurtă decât a scoicilor, într-o buna zi fluturile a murit. Scoica l-a îngropat în nisip și l-a plâns mult de tot, atât de mult că a murit și ea, de tristețe, dizolvându-se-n propriile ei lacrimi până când n-a mai fost. Dar în dimineața zilei următoare, în jurul cochiliei goale ce îmbrățișa o moviliță de nisip cu cruce de mărgean la cap, căzuse o ninsoare de sidex.

Caci perla nu e altceva decât lacrima de scoică și pulbere de fluture amestecate cu multă, foarte multă iubire.

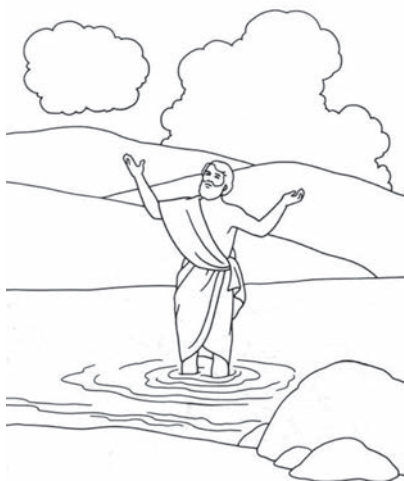
*Publicata in volumul „Amintirile Marii”
— Editura Morosan, 2003*

Alexandritul

Presupus a stimula plăcerea și dragostea, alexandritul este considerat benefic în concentrarea asupra eului interior, amplificarea aprecierii proprii persoane sau lărgirea abilității de a experimenta bucuria. O gemă care simbolizează și căsnicia fericită, el fiind dăruit cu ocazia aniversării a 55 de ani de la căsătorie.

Se spune că visul despre alexandrit semnifică lupta cu viața pentru a evolua progresul. În magia cabalistică, această piatră este corespunzătoare lui Zain, a șaptea cale a Arborelui Vieții. În Tarot, alexandritul este asociat cu „îndrăgostiții”, cartea corespunzătoare norocului. Alexandritul este un simbol al verii.

Nașterea Sf. Ioan Botezătorul... Sânzienele sau Drăgaica...

Noi sărbătorim la 24 iunie/7 iulie Nașterea Sf. Ioan Botezătorul și Sânzienele sau Drăgaica.

Fiul preotului Zaharia și al Elisabetei, Ioan Botezătorul s-a născut în localitatea Orini, fiind supranumit Înaintemergătorul

pentru că a anunțat și pregătit venirea Mântuitorului. Preotul Zaharia și soția lui, Elisabeta, erau bătrâni și nu aveau măcar un copil. Pe când domnea împăratul Irod, Zaharia a intrat să tămăduieze. Pe când tot poporul era afară și se ruga,

i s-a arătat îngerul Domnului stând de-a dreapta altarului tămăduirii, care l-a înștiințat că Dumnezeu le va da un copil, căruia trebuie să-i pună numele Ioan. Preotul Zaharia n-a crezut ceea ce a spus îngerul, iar semnul că așa se va întâmpla va fi muțenia sa până la nașterea fiului Său: „Și iată, vei fi mut și nu vei putea să vorbești până în ziua când vor fi acestea”. (Luca 1,20). Sfântul Ioan a fost o mare bucurie pentru părinți și pentru toți cei care așteptau pe Fiul lui Dumnezeu, a cărui cale a pregătit-o.

Când a crescut, Ioan a plecat să trăiască în deșert, unde se hrănea cu miere sălbatică și lăcuste și se îmbrăca cu haină din păr de cămilă. Ioan boteza la râul Iordan, acolo unde L-a botezat și pe Mântuitorul Iisus Hristos. În cinstea acestei sărbători foarte multe biserici poartă hramul Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul.

Zeițe fecioare în panteonul românesc Ielele, Sânzienele și Fata Pădurii

În calendarul popular sunt două mari concentrări de reprezentări mitice ajunse la vârsta senectuții, a morții și a renașterii anuale: perioada solstițiului de iarnă, marcat calendaristic de Crăciun și Anul Nou oficial (Moș Andrei, Moș Nicolae, Moș Ajun, Moș Crăciun), și perioada echinocțiului de primăvară, marcat de Dochia și de Anul Nou agrar (Baba Dochia, Zilele Babei, Moș Alexe, Zilele Moșilor). După 365 de zile (366 în anii bisecți), Baba Dochia și Moș Crăciun redevin prunci, apoi reprezentări mitice tinere, mature și, înainte de renaștere, babă și moș. Astfel, după trei luni, pruncul Dochia devine, la solstițiul de vară, zeiță fecioară, Sânziana (Santa Diana) sau Drăgaica, peste alte trei luni, la echinocțiul de toamnă, zeiță mumă, Sântămăria Mare, Sântămăria Mică sau Maica Precesta și, spre solstițiul de iarnă și echinocțiul de primăvară, Baba Dochia. În raport cu metamorfozele calendaristice ale Dochiei, Panteonul românesc este populat cu trei generații mitice feminine: zeițele fecioare (Floriile, Sânzienele sau Drăgaicele, Lăzărițele, Ielele), zeițele mumă (Maica Precesta, Maica Domnului, Muma Pădurii, Muma Caloianului și alte mume) și zeițele bătrâne (Sf. Vineri, Sf. Varvara, Dochia). Reprezentările mitice tinere feminine apar în calendarul popular numai în anotimpurile călduroase (primăvară — vară) și sunt legate genetic de cultul lunar și de două importante civilizații ale carpato-dunărenilor, a lemnului și a lutului.

Sânziana sau Drăgaica este o divinitate agrară, protectoare a lanurilor înspicate de grâu și a femeilor măritate. Se naște la 9 martie, echinocțiul de primăvară în Calendarul iulian, ziua morții Babei Dochia, crește și se maturizează miraculos

până la 24 iunie, ziua solstițiului de vară în Calendarul gregorian, când înfloresc planta ce-i poartă numele, sânziana sau drăgaica. Este identificată cu Diana și Luno din Panteonul roman, cu Hera și Artemis din Panteonul grec. În ziua solstițiului de vară, Drăgaica ar umbla pe Pământ sau ar pluti prin aer, se desfată, cântă și dansează împreună cu alaiul său nupțial format din zâne fecioare. Fata care joacă rolul divinității agrare în cetele de Drăgaică din sudul Munteniei este îmbrăcată mireasă: poartă rochie albă și cunună împletită din flori de sânziene sau de drăgaică pe cap, însemn al cununiei. În timpul ceremoniei sale nupțiale, Sânziana (Drăgaica) bagă bob spicului de grâu, dă miros plantelor de leac, vindecă suferințele oamenilor, în special bolile copiilor, apără holdele de grindină, furtuni și vijelie, ursește fetele de măritat etc. Se supără când i se nesocotește ziua: stârnește vărtejuri și vijelii, aduce grindină, ia oamenii pe sus și îi îmbolnăvește, lasă florile fără leac și miros.

După ziua de celebrare a Drăgaice, apar primele semne că vara se întoarce spre iarnă: scade ziua, crește noaptea, se usucă rădăcina grâului, paralel cu coacerea bobului în spic, răsare pe cer constelația Găinușei (Cloșca cu Pui), florile pierd din mirosul și puterea lor tămăduitoare de boală, cucul încetează să mai cânte, iar prin păduri apar licuricii. Vechile manifestări de cinstire ale zeiței agrare au devenit ocazii de întâlnire a tinerilor în vederea căsătoriei și vestite târguri, bălciuri și iarmaroace de Drăgaică, de Sânziene. Cele mai cunoscute sunt Târgul Drăgaice de la Buzău și Târgul de Fete de pe Muntele Găina.

ION GHINOIU

Ielele sunt reprezentări mitice feminine care apar noaptea, înainte de cântatul cocoșilor, sinonime cu Rusaliile. Acestea sunt spirite rebele ale morților care, după ce și-au părăsit mormintele în noaptea de Joimari și au petrecut Paștele cu cei vii, refuză să se mai întoarcă în lăcașele lor subpământene. Pentru a le îmbuna, oamenii le-au dat nume eufemistice (Zâne, Frumoase, Șoimane etc.) sau nume provenite din pronume personale (Iele, Dânselle) și demonstrative (Cele Nemaipomenite). Ielele populează peisajul mitic românesc numai pe timpul verii. Conform tradiției, acestea sunt fecioare îmbrăcate în alb, copile frumoase, uneori fecioare bătrâne, spirite sau duhuri rele în număr fără soț (3-5-7-9). Prin Banat, fiecare membră a cetei poartă câte un nume (Rudeana, Ruja, Păscuța, Trandafira, Consânzeana, Sânziana ș.a), adesea invocat în vrăji și descânțece. Locuința lor s-ar afla prin codrii neumblați și neatinși de topor și de picior de om, prin văzduh, pe câmpii, pe ape mari.

Ielele pot fi auzite fâlfâind prin aer pe la fântâni, prin pomi, pe sub streășinile caselor. Umblă însoțite de lăutari (fluierași, cimpoieri), sună din clopoței, bat din tobe și trâmbițe, joacă (hora, brâul etc.), întind mese pe iarbă, beau, petrec, chiuie și cântă în cor: Dacă n-ar fi lăsat Dumnezeu/Leușten și Odolean, /Avrămeasă, Cărtăneasă, /Ar fi lumea toată a noastră!. Pe unde joacă Ielele, pământul rămâne ars, bătătorit și cu iarba îngălbenită sau înnegrită. Ele ar pedepsi oamenii făcători de rele, pe cei care nu le respectă zilele, care dorm

noaptea pe sub pomi sau sub cerul liber, care ies noaptea la fântână să aducă apă, prin ridicarea lor pe sus, în vârtejuri, prin pocire și sluițire. Diferite forme de reumatism și maladii neuropsihice se numesc luat din Iele, lovit de Iele, luat din Rusalii, rămas șoimărit, ologit de Dânselle. Local, acestea urseau copiii la naștere și preziceau moartea oamenilor. În nopțile de Sfredelul Rusaliilor, Rusalii și Sânzienne, când acestea deveneau extrem de periculoase, oamenii purtau usturoi sau pelin la brâu. Dacă se întâmpla ca cineva să le vadă sau să le audă, acela nu trebuia să se miște sau să vorbească. De bolile provocate de Iele se putea scăpa prin diferite procedee: descânțece, cetanie la mănăstire, intrarea în hora Călușului, sărirea bolnavului de Călușari și altele.

Fata Pădurii, fiică a altei importante reprezentări mitice românești, Muma Pădurii, ar locui în fundul codrilor, de unde vine, pe timp de noapte, ca să amăgească feciorii: iau înfățișarea drăguțelor acestora, le face copii și îi lasă rătăciți prin pădure. Spre deosebire de Muma Pădurii, care, în credințele vechi, este necăjită pentru copiii (copacii) tăiați de oameni în pădure, Fata Pădurii este veselă, cântă, horește. Este înaltă, poartă părul lung până la picioare și este încălțată cu ciubote sau cizme de lemn. Umblă dezbrăcată, acoperită cu păr sau îmbrăcată în scoarță și mușchi de copaci. Privită din față apare ca o femeie, iar din spate ca o covată (lemn scobit).

Feciorul, slăbit și obosit de dragostea Fetei Pădurii, putea scăpa cu ajutorul vrăjitoarelor, care făceau un om din paie, îl îmbracau cu hainele acestuia și îl duceau la o răscruce de drumuri. Păcălită, Fata Pădurii frământă (iubește) omul de paie și îi dă pace feciorului din sat. Se ferește de bărbații care poartă brâu (curea sau brăcinar) de tei, întrucât aceștia puteau s-o încingă peste mijloc, să-i ia puterea și să afle de la ea mari secrete. Cel mai temut dușman al ei este Omul Noptii sau Omul de Miază-Noapte, care o prinde, o spintecă și o pune pe foc. Muma și Fata Pădurii sunt atestate în multe genuri ale creației populare (legende, basme, credințe, zicale, proverbe) și pot lua și alte înfățișări, se pot substitui una alteia.

Biserica Creștină serbează în fiecare an, la 29 iunie /12 iulie pe unii dintre cei mai mari, mai cunoscuți și mai venerați dintre Sfinți și anume pe Sf. Apostoli Petru și Pavel.

Sfinții Apostoli Petru și Pavel

E o sărbătoare cu profunde rezonanțe spirituale în sufletele creștinilor care cinstesc pe cei doi mari Apostoli, care și-au închinat întreaga viață propovăduirii Evangheliei lui Hristos.

Sărbătoarea datează încă din secolul al II-lea al erei creștine.

Sf. Apostol Pavel a propovăduit pe Hristos tuturor străbătând în trei călătorii misionare toată Asia, Spania, Britania și Italia, înființând comunități creștine hirotonind episcopi, preoți și diaconi.

De la Sf. Apostol Pavel ne-au rămas 14 epistole scrise cu diferite ocazii și în timpuri diferite, din care emană grija neobosită a apostolului pentru propo-

văduirea și păstrarea nealterată a învățăturii creștine.

Cinstindu-i pe Sf. Ap. Petru și Pavel îl preamărim pe Dumnezeu, izvorul sfințeniei „cel minunat întru Sfinții Săi”. Este o sărbătoare a calendarului popular, care marchează miezul verii agrare și perioada secerișului care a preluat numele și data de celebrare ale sfinților Apostoli Petru și Pavel din calendarul creștin.

Importanța sărbătorii este subliniată de postul care o precede – „postul lui Sînpetru” și anumite repere casnice și terestre: amușitul cucului, prescurtarea zilei etc.

Calendar cronologic

1 Iunie

1636

S-a născut **Nicolae Măgarescu Spătarul**, scriitor memorialist, teolog și diplomat, la Milești, Vaslui, într-o familie de boieri. Se stinge din viață la Moscova, în anul 1708. A învățat la școala Trei Ierarhi din Iași – Academia Vasiliană, la Academia Patriarhiei din Constantinopol (filozofie, teologie, istorie, literatură) și în Italia (științe naturale și matematici), învățând totodată multe limbi străine (elina, latina, slavona, greaca, turca, araba, chineza). În 1655-1658 era grămatic (secretar) al domnului Gheorghe Ștefan al Moldovei, spătar al noului domn Gheorghe Ghica (1658-1659), pe care l-a însoțit apoi în Țara Românească (1658-1660). Reîntors în Moldova (1660), merge din nou în Țara Românească (1661-1664), sub Grigore Ghica, acesta numindu-l reprezentant al său (capuchehaie) pe lângă Înalta Poartă din Istanbul. După 1664 peregrinează prin Europa, întâi la Berlin, apoi la Stettin (azi Szczecin, Polonia), la Stockholm (1666) și la Paris (1667), revenind în Moldova pentru scurt timp (1668). În 1671 pleacă la Moscova, fiind angajat la Departamentul soliilor (Posolski Prikaz), ca interpret pentru limbile latină, greacă și română, iar mai târziu, șef al traducătorilor din cancelaria diplomatică, rămâne în slujba țarilor ruși până la moarte. Pe lângă obișnuitele traduceri, alcătuieste singur sau în colaborare, numeroase compilații cu caracter teologic, filozofic, istoric și mai ales de hermeneutică medievală, pentru uzul țarului, al dregătorilor sau al elevilor pe care îi avea.

Ziua internațională a copilului a fost menționată prima dată la Geneva la Conferința Mondială pentru Protejarea și Bunăstarea Copiilor în august 1925, la care 54 de reprezentanți din diferite țări, au adoptat Declarația pentru Protecția Copilului. După această conferință,

multe guverne au introdus „Ziua copilului”. În 1954 Fondul Internațional pentru Urgențe ale Copiilor al Națiunilor Unite (UNICEF) a emis o recomandare care prevedea faptul ca fiecare Stat să dispună de o zi la așa-numită „Ziua copilului”. 1 iunie – Ziua internațională a copilului este un prilej de a sărbători copilăria, de a oferi sprijin copiilor, de a inspira atât familia, cât și comunitatea de a aprecia și iubi copiii, de a le oferi un viitor stabil și fericit. Protecția drepturilor copilului constituie o preocupare constantă a structurilor internaționale și naționale. Pornind de la considerentul că omenirea datorează copilului tot ce-i poate oferi mai bun, ONU a adoptat la 20 noiembrie 1959, Declarația Drepturilor Copilului, iar la 20 noiembrie 1989 – Con-

venția Internațională cu privire la Drepturile Copilului, care prevede că statele părți se obligă să asigure protecția și îngrijirea copilului, necesară în vederea asigurării bunăstării sale.

1971

Cântăreața și actrișa **Monica Anghel** s-a născut pe 1 iunie 1971. A debutat în muzică în 1986, iar zece ani mai târziu a câștigat Cerbul de aur cu piesa „Spune-mi”. La 14 ani a câștigat primul premiu important la Festivalul de muzică ușoară „București - 1986”. În același an a participat la Festivalul Mamaia unde a obținut premiul I la secțiunea Interpretare. A lucrat cu mulți compozitori, printre care și Cornel Fugaru, cu care a obținut toate trofeele internaționale. A luat de doua ori trofeul în Australia, a fost premiată în Macedonia, Finlanda, Germania. A câștigat concursul cu doua piese „Ești învingătorul” și „O rază pentru dragostea mea”. A câștigat multe premii în străinătate și în țară, iar în 2002 s-a clasat pe un loc bun cu piesa „Tell me why” în duet cu Marcel Pavel. A mai reprezentat România la Eurovision în 1996 alături de formația Sincron. Pe langa muzică, cochetează și cu actoria, reușind să demonstreze că este foarte bună și la acest capitol, făcând parte din grupul umoristic „Divertis”. Are o emisiune matinală la Europa FM. Monica detine 11 trofee muzicale, cucerite la cele mai prestigioase festivaluri internaționale.

2 Iunie

1963 S-a născut dna **Valentina Semionov**, șeful Secției de Cultură a raionului Dubăsari.

4 Iunie

Ziua internațională a copiilor-victime inocente ale agresiunii fiind marcată începând cu anul 1983, instituită de Organizația Națiunilor Unite în 1980. Motivul instituirii - numărul mare de victime-copii în rândul populației civile în timpul conflictului armat din 1982 dintre Israel și Liban. Copilul și viitorul său, mulți dintre ei nu au prezent, întrucât își petrec anii copilăriei în zonele de conflict. Pentru ca societatea să nu uite că în războaie sunt uciși nu doar soldați, ci și copii.

1956 S-a născut dl **Veaceslav Barat**, șeful Secției de Cultură a raionului Glodeni.

1961 S-a născut dl **Leonid Ababii**, șeful Secției de Cultură a raionului Florești.

5 Iunie

Ziua Mondială a Mediului Înconjurător se sărbătorește pe data de 5 iunie. În fiecare an un oraș este ales pentru a da tonul acestei sărbători mondiale. Se organizează

acțiuni de salubritate a albiei râurilor, expoziții-târg a floricultorilor și crescătorilor de plante decorative și exotice, spectacole, demonstrații a modelelor vestimentare confecționate din deșeuri etc.

1954 S-a născut dl **Ștefan Buza**, șeful Secției de Cultură a raionului Cimișlia.

1980 Soprana **Irina Lungu** s-a născut la 5 iunie 1980 în Republica Moldova. A debutat în decembrie 2003 la Scala din Milano în rolul Anaïs din „Moise și faronul” de Rossini. În 2007, a înlocuit-o pe Angela Gheorghiu la Roma în „Traviata” lui Zeffirelli, rolul Violettei fiind deținut alternativ de trei soprane române: Angela Gheorghiu, Elena Moșuc și Irina Lungu.

1980 **Iurie Mamescu** s-a născut la 5 iunie 1980 în or. Chișinău. A absolvit Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice (2004). Este laureat al concursurilor internaționale: „E. Moldoveanu”, România, 2002 (Premiul I), precum și diplomant al Concursului Internațional „Sloveanski Iarmorok” din Donețk (2004) și Concursul Republican „A. Stârcea” din Chișinău (2004).

6 Iunie

1934 Scriitorul **Gheorghe Malarciuc** s-a născut la 6 iunie 1934 în satul Bursuc-Soroca — 30. X. 1992, Chișinău; principalele volume de proză și piese: „Firicel de iarbă verde”, 1959; „La Piatra Cucului”, 1963; piese: „Nu mai vreau să-mi faci bine”, „Dragă consăteanule!”, a scris o proză în cheie ușor arhaizantă, sadoveniană, în care, în afară de tema revoluționară ocazională, abordată în scheme sociologizante, prezentă în scenariile de filme pe care le-a scris: „Serghei Lazo”, „Viscolul roșu”, evocă trecutul istoric. Din moși strămoși fixează în fișe caracterologice ușor caricate procesul de lunecare a unor indivizi în abisul materialismului brutal, al meschinăriei, al lipsei de idealuri care duce la parvenitism, dezumanizare și înstrăinare, la exilarea spiritului în cochilia casei și familiei romanul „Firicel de iarbă verde”, care a atras o critică oficială acerbă, drama „Dragă consăteanule!”, care face și radiografia chirișismului basarabean.

1938 Consacrata cântăreață de muzică populară **Angela Păduraru** s-a născut la 6 iunie 1938 în satul Nemțeni, Hâncești. Artistă Emerită (1976). În 1961-1963 interpretează în Capela corală „Doina”, 1963-1966 solistă într-un ansamblu de estradă al Filarmonicii din Chișinău. Din 1971 – cântăreață în orchestra de muzică populară „Folclor”,

iar din 1984 solistă în Capela corală „Doina”. Repertoriul Angelei Păduraru a fost constituit din cântece populare de pe întreg arealul basarabean: „Înfloriți flori, înfloriți”, „Să dăm mâna gospodari”, „Pasăre cu pene lungi”, „Zboară un cântec pe pământ”, „Ma învățat un moș bătrân” și multe altele.

10 Iunie

1919 Mezzosoprana **Zenaida Pally** s-a născut la 10 iunie 1919 în or. Soroca și a decedat la 26 iunie 1997. A trăit 78 de ani. A fost prim-solistă a Operei bucureștene (numită pe atunci Teatrul de Operă și Balet din București) și a cucerit publicul cu rolurile Amneris din „Aida”, Eboli din „Don Carlo”, Azucena din „Il Trovatore”, Ulrica din „Un Ballo in maschera” (Giuseppe Verdi), rolul titular din „Carmen” (Georges Bizet), Charlotte din „Werther” (Jules Massenet). Zenaida Pally a interpretat rolul Sfinxului din „Oedip” de George Enescu, la premiera românească a operei (1958). Pe lângă un repertoriu bogat de opera, artista a avut și un important repertoriu vocal-simfonic: „Stabat Mater” de Giovanni Battista Pergolesi, „Simfonia a IX-a” de Ludwig van Beethoven, „Requiem” de Giuseppe Verdi, lied-uri de la compozitorii preclasici până la cei contemporani. Admirată în România, Zenaida Pally a fost extrem de apreciată și în străinătate, obținând mari succese în Franța, Germania, Belgia, Danemarca, Ungaria, Iugoslavia, Polonia, Bulgaria etc. Vocea sa se păstrează datorită imprimărilor pentru Radiodifuziunea română și datorită înregistrărilor realizate pentru case de discuri din București, Paris, Berlin, Moscova, Praga, Varșovia.

1976 Cântăreața soprană de opera **Maria Tonin** s-a născut la 10 iunie 1976 în or. Chișinău. A absolvit Colegiul Republican de Muzică „Șt. Neaga”, în 2000 – Conservatorul de Stat „Gavril Musicescu” din Chișinău. Din anul 2002 este solistă la TNOB. Maria Tonin este laureată a concursurilor naționale și internaționale printre care: Concursul internațional de interpretare vocală „F. Vinias”, Barcelona, Spania, 2002; laureată concursului „A. Stârcea”, 2000. Din 2004 este bursiera Premiului vienez al cântăreților de operă. Colaborează cu teatrele de operă din Cluj, Craiova (România), Palermo, Alcamo (Italia).

11 Iunie

1937 **Ecaterina Malcoci** s-a născut la 11 iunie 1937, în satul Crocmaz, raionul Ștefan Vodă. A fost o actriță de teatru și film. A urmat studii de teatru și film la Școala teatrală „B.Sciukin” din Moscova (1955-1960), apoi a fost angajată în anul 1960 ca actriță la Teatrul „Luceafărul” din Chișinău, unde a avut o carieră strălucită, plasându-se

în topul celor mai bune actrițe din anii '60-'70. A debutat în 1961 ca actriță de film la studioul cinematografic „Moldova-film” în filmul „Insula vulturilor”. A interpretat roluri care au plasat-o printre actorii de frunte ai filmului moldovenesc, printre care Chelnerița din „Așteptați-ne în zori” (1963), Maria din „Ultima noapte în rai” (1964) și Rusanda din „Ce-i trebuie omului” (1975). A primit titlul de Artistă emerită (1971). A încetat din viață la 26 mai 2002, în mun. Chișinău, la vârsta de 65 ani și a fost înmormântată la Crocmaz, satul ei de baștină. În prezent, Liceul Teoretic din satul Crocmaz poartă numele actriței Ecaterina Malcoci. Filmografie: „Insula vulturilor” (1961); „Așteptați-ne în zori” (1963); „Ultima noapte în rai” (1964); „Ce-i trebuie omului” (1975).

14 Iunie

1932

Poet, prozatorul și traducătorul **Spiridon Vangheli** s-a născut la 14 iunie 1932, în s. Grinăuți, jud. Bălți. Începe învățătura în comuna natală, apoi la Bălți și în Pelinia pentru a urma școala medie (terminată în 1950). După absolvirea Institutului Pedagogic „Ion Creangă” din Chișinău (1955) și serviciului militar, între 1958 și 1960 este învățător la Năpădeni-Ungheni. Stabilindu-se la Chișinău, se angajează redactor la editurile „Cartea Moldovenească” (1960) și „Lumina” (1966), consultant literar la Uniunea Scriitorilor din Moldova (1968-1984). Ulterior al PEN-Clubului din Moldova (1991-1995). A debutat cu versuri în 1955, la revista „Glasuri tinere”. Opera lui pentru copii, are o rezonanță deosebită, este tradusă în engleză, rusă, japoneză, franceză, bulgară, slovacă, italiană, finlandeză, arabă, hindi etc. și distinsă cu Diploma de Onoare Internațională „Hans Christian Andersen” (1974), Premiul de Stat al Republicii Moldova (1980), Premiul de Stat al URSS (1988), Premiul „Ion Creangă” al Academiei Române (1996) și cu Premiul Special al Uniunii Scriitorilor din România (2002). În 1962 îi apare placheta de miniaturi „În țara fluturilor”; apoi culegerile de povestiri „Soarele” (1963); „Băiețelul din Coliba Albastră” (1964); „Pe lume” (1964); volumul „Balade” (1966); „Isprăvile lui Guguță” (1967); „Codrule, codruțule” (în colaborare cu Gr. Vieru, 1970); „Ministrul bunelului”; „Alte isprăvi de-ale lui Guguță” (1971); „Columb în Australia” (1972); „Moș Gerilii” (1974); „Primiți urătorii?” (1975); „Guguță - căpitan de corabie” (1979); „Calul cu ochi albaștri” (1981); „Steaua lui Ciuboțel” (1981); „Guguță și prietenii săi” (1983); „Isprăvile lui Guguță” (1985); „Privighetoarea” (1985); „Scrieri alese” (1985); „Măria Sa Guguță” (1989); „Pantalonii - țara piticilor” (1989); „Moara veselă” (1990); „Ghiocica” (1991); „Guguță și prietenii săi”, I-II, (1994-1996); „Tatăl lui Guguță când era mic” (1999); „Copii în cătușele Siberiei” (2001). Antologii: „Ineluș-învârtecuș” (1969); „Auraș-păcurăș”, ediția III, (1990). Traduceri: „Iepurașul albastru” (1968); „O scrisoare către copiii lumii” (1968); „Astrid

Lindgren”, „Pepi Cioraplung” (1973); „James Barrie, Peter Pan și Wendy” (1975).

1983

Mezzosoprana Anastasia Tverdohle s-a născut la 14 iunie 1983 în or. Chișinău. A absolvit Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice din Chișinău în anul 2006 (clasa profesorului Vladimir Dragoș, Artist al Poporului).

Din 2005 este bursiera Premiului vieneț al cântăreților de operă. Solistă la Teatrul Național de Operă și Balet din anul 2006, colaborează intens cu Filarmonica Națională „Serghei Lunchevici”, precum și cu Sala cu Orgă.

18 Iunie

1934 S-a născut **Petre Zaharia** fluierar, naist, taragotist, cavalist și clarinetist în satul Hoginești, raionul Călărași, Artist Emerit (1970), Meșter al Poporului (1981). Din 1952 solist instrumentist în orchestra de muzică populară „Fluieraș”. A interpretat muzică populară și creații de compozitori moldoveni. Laureat al celui de-al VII-lea Festival mondial al tineretului și studenților de la Moscova (1957), Ordenul Insigna de Onoare.

23 Iunie

Ziua Suveranității Republicii Moldova (Declarația de Suveranitate a fost adoptată de Parlamentul RM la 23 iunie 1990).

Ziua serviciului public ONU.

25 Iunie

1933

Ion Bass – cântăreț de muzică populară și ușoară s-a născut 25 iunie 1933 în satul Chirsova, raionul Comrat. 1957-1961 – învață la școala medie de muzică „Ștefan Neaga” din Chișinău, clasa canto și dirijat coral. 1961-1974 – solist al Filarmonicii de la Chișinău, iar în anii 1974-1987 – în orchestra de muzică populară „Folclor”. Din 1992 este profesor la Colegiul de Muzică „Ștefan Neaga” de la Chișinău. A înregistrat la Radio Chișinău cântece de Ș. Aranov, Ș. Shapiro, C. Rusnac, V. Rotaru, Z. Tcaci, V. Verhola, Gh. Mustea ș. a. Repertoriul său include și prelucrări ale melodiilor populare gagauzești și moldovenești. În 1967 i s-a conferit titlul onorific Artist Emerit; iar 1989 – Artist al Poporului.

29 Iunie

1947

Lică Sainciuc s-a născut la 29 iunie în or. Chișinău, artist plastic. A absolvit Universitatea Tehnică din Chișinău (1971). Activează în domeniul picturii, pictor scenograf la mai multe spectacole a teatrelor din capitală și mun. Bălți, și al graficii de carte la operele lui Grigore Vieru, Spiridon Vangheli, se publică cu desene satirice.

Anul 2012 – Anul Grigore Vieru
Anul 2012 – Anul Ion și Doina Aldea-Teodorovici

Grigore Vieru și anotimpurile vieții ori

Două vieți și o singură dragoste

MARIA SCOARȚĂ,
Secția de Cultură, Briceni

Activitatea cultural-artistică care a avut loc în incinta Centrului de Cultură „Casa cărții” din orașul Briceni a fost consacrată marilor martiri ai neamului – Grigore Vieru și Ion și Doina Aldea -Teodorovici. Într-un cuvânt, organizatorii – Secția Cultură a Consiliului raional Briceni de comun acord cu Biblioteca Publică raională, au descris în amănunte tabloul unei vieți omeneste văzute prin fereastra poeziei și a muzicii. Este vorba de viața frumoasă a lui Grigore Vieru, poet, care a muncit și a suferit. Este vorba de două ființe scumpe – Doina și Ion, două vieți și o singură iubire..

Ei toți, care fac cinste neamului nostru, erau mândri, că vorbeau și cântau cea mai dulce limbă din lume. Dar ce a stat la temelia creației acestor genii?

Care a fost frumosul în viața lor?

Desigur, Dragostea. Pentru că-n tot ce au creat, fie vers ori muzică, atât marele poet cât și nemuritorii Ion și Doina Aldea-Teodorovici au avut drept călăuză Dragostea față de omul drag, baștină, Patrie, copilărie, mamă, soră, frate... Versurile dulci ca fa-

gurele de miere ale lui Grigore Vieru demult au trecut hotarele. Ele-s curate, preacurate, sfinte. Iar Dragostea e unica în felul ei, la diferite etape. Și ea, Dragostea este întruchipată într-un anotimp. Rând pe rând au fost citite versuri, interpretate cântece. Astfel spectatorii – lucrători din domeniul culturii, cititori, oaspeți și invitați, au trecut pe neobservate din anotimp în anotimp, trăind clipe înălțătoare, ascultând cu răsuflarea întretăiată versuri pline de conținut, cântece din repertoriul nemuritorilor artiști. S-au perindat în fața ochilor și am lacrimat fiind copleșiți de emoții ascultându-i pe

Augustina Mânzatu și Alexandra Andronic (Briceni), Cristi Corlașic și Lidia Sorocan (Șireuți), Margareta Pascaru (Co-teala), Alexandru Cafos (Tabani), Aliona Cașman și Aurelia Pogonea (Hlina), Stela Blajin (Pererâta), Aliona Bușinschi (Larga) cu „Mama”, „Casa părintească nu se vinde”, „Copilărie”, „Nu am moarte cu tine nimic”, „Te iuesc, mă iubești”, „Cămașele”, „Floarea soarelui”, „Focul din vatră”, „Păcat de floarea singurea”, „Bucurațivă” și multe alte perle, care vor rămâne ca un izvor de apă vie pentru noi, pentru urmași.

Dragostea față de cea mai scumpă ființă – Mama, care este comparată de poet cu o carte trecută prin vremuri, am întâlnit-o în toate anotimpurile. Ea, mama fiind cântată poate cel mai frumos și mai emoțional de către Ion și Doina Aldea-Teodorovici.

„Sărut femeie mână ta întotdeauna muncitoare...” a cântat cu douăzeci de ani în urmă artistul. Dar acest imn a rămas veșnic până astăzi și e ascultat cu dor de fiecare din noi, care mai avem mame, ori le-am avut cândva...

„Cântecul mamei”, „Cântec

de leagăn pentru mama”, „Măinile mamei”, „Părul mamei”, „Mama”, „Făptura mamei”, „Iartă-mă”, „Când sunt eu lângă mama” – iată doar câteva din multiplele creații, ce au răsunat prin vers ori cânt la acțiunea cultural-artistică. Prin această manifestare, la care au participat nemijlocit lucrătorii din domeniul culturii, am dat start Anului 2012 consacrat lui Grigore Vieru și Ion și Doina Aldea-Teodorovici.

De curând în căminele de cultură Pererâta, Larga, Hlina de asemenea au avut loc acțiuni culturale dedicate acestor genii.

„Brândușa” din Trebisăuți

De ce anume această denumire mă întrebam adeseori. Am găsit fără ezitare răspunsul la spectacolul de sărbătoare din cadrul Festivalului Internațional de Muzică „Mărțișor – 2012”, care a avut loc în satul Bulboacă, și la care au participat unele dintre cele mai profesioniste colective artistice din raionul Briceni. Să le fi văzut pe membrele formației „Brândușa”: una mai deosebită de cât alta. Costum național tradițional trebesăutenilor, colțișor brodat cu dragoste, bondiță și desigur mărgelele, care-s nelipsite la orice manifestare, așa cum le stă bine la niște moldovence harnice, îndrăgostite de cântec, de plai și grai. Parcă erau niște flori plâpânde ivite în prag de primăvară. Cu toate că vârsta diferă – de la 7 la 86 ani – n-au simțit nici un pic de oboseală. Zâmbitoare, împlinite, frumoase, emoționante, au interpretat cu mult drag un buchet de melodii populare culese din satul natal. Apoi, întorcându-se acasă, au organizat o șezătoare de toată minunea, în cadrul căreia au reînviat tradițiile de cândva. Au pregătit plăcințele și sarmale, prăjituri și turtele cu mac. Au depănat, au râșchiat și au tras lână. S-a mai croșetat, brodat, împletit etc. N-au lipsit glumele, strigăturile, cimiliturile, ghicitorile. Iar cântecele populare moldovenești „Bădiță, sărutul tău”, „Moșul și baba”, „Sârba lui Vasile”, „Vin bădiță, vin deseară”, „De când badea nu s-a dus” și altele, au fost interpretate cu inspirație, așa cum o pot face mai bine membrii formației folclorice „Brândușa”, colectiv „model” din satul Trebisăuți, raionul Briceni.

Oaspeții șezătorii - membrii formației de dans populșar „Mugurel”, de la licee și micuții de la grădinițe, care de asemenea și-au demonstrat măiestria prin cântec și dans, au fost primiți cu drag și ospătați din bucatele pregătite de gospodinele șezătorii. Oaspetele de onoare a fost dna Tamara Căpățână, primar de Trebisăuți, care până nu demult a condus formația „Brândușa”. Este vorba de o Doamnă cu suflet mare, care este cu trup și suflet pentru cultura națională. În Dumneaei, membrii colectivului găsesc susținere și ajutor. Iar la temelia formației a fost dna Maria Tverдохлеб, care astăzi de acolo, din ceruri, suntem siguri se bucură pentru „brândușele”, care-i port în suflet o amintire luminoasă. Căci anume ea a găsit de cuviință să le „boteze” cu acest frumos și gingaș nume. Au în palmares peste 35 ani de activitate, un repertoriu bogat și variat, o experiență frumoasă. Îi leagă o pri-

etenie deosebită, căci în colectiv, ca într-o familie, domnește receptivitatea și înțelepciunea. În prezent inima colectivului este dna Nadejda Baraliuc, care pe lângă „brândușele” cu experiență a început a mai aduna „ghiocei și „viorele”. Bunăoară nepoțelele Dumneaei – Loredana, Damiana și Dana sunt deja membri cu drepturi depline ai formației.

Nu avem dreptul moral ca să nu-i numim pe acei, care ne aduc în capul mesei folclorul național – cartea de vizită a moldovenilor. Este vorba de domniile Fevronia Cojocar, Olga Melnic, Olga Roșca, Uliana Șlepac, Nina Cușnir, Lidia Angheluș, Nadejda Bordei, Veronica Căpățână, Angela Buțco, Tamara Căpățână, Iurie Grosu, Valeriu Petrov, Vasile Melnic și mulți alții, care asemeni unui mănunchi de flori emană eleganță, frumusețe, prospețime, dragoste, dor, gingășie și finețe.

O lună bogată în evenimente culturale

În conformitate cu programul de activitate al Secției Cultură Dondușeni, luna aprilie 2012 a fost bogată în evenimente culturale.

Astfel, în prima joi a Săptămânii Luminată (19 aprilie), în s. Târnova, Dondușeni s-a desfășurat **Festivalul raional al cântecului pascal cu genericul „Hristos a înviat”**, manifestare menită să promoveze obiceiurile și datinile strămoșești ce țin de Sfintele Sărbători de Paști.

Festivalul a demarat cu o slujbă de binecuvântare petrecută de Nicolae Negrescu, preotul bisericii din localitate.

Apoi, publicul a ascultat cu emoție piesele interpretate de ansamblurile folclorice „Cimbrișor” și „Vatra” de la casele de cultură din Sudarca (director dl Eugen Ungureanu) și Crișcăuți (director dna Raisa Lungu),

colectivele artistice de la Casa raională de Cultură (director dl Victor Cojocaru), Palatul Culturii Țaul (director dl

Valentin Moroz), Scăieni (director dna Vera Stratu).

Moșana (director dl Victor Iarmaliuc), Plop (director dna Liliana Rusu), Baraboi (director dl Sergiu Onea), Pivniceni (director dl Veaceslav Aliohin), Cernoleuca (director dna Ana Mazureac).

E de menționat că pentru prima dată la festival a participat corul bisericesc din satul Cernoleuca, dirijat de matușca Irina, iar parohul bisericii, părintele Andrei, a ocupat rolul

de corist.

Casa de cultură Târnova, gazda Festivalului, care s-a îngrijit și de crearea condițiilor de desfășurare a activității, a prezentat un program deosebit de cântece pashale însoțite de imagini video din viața lui Isus Hristos.

Privind de sub lupa specialistului, s-ar putea aduce și critici cu referire la interpretarea lucrărilor, dar cred că importantă a fost participarea fiecărui colectiv, pătrunderea în mesajul cântecului care a ajuns la inimile spectatorilor, do-

rința de a promova, păstra și transmite generației viitoare, valorile și tradițiile ortodoxe legate de marea Sărbătoare a Învierii Domnului.

Atmosfera de sărbătoare a Festivalului a fost întregită de expoziția „Oua încondeiate” care s-a extins cuprinzând și alte produse culinare tradiționale pashale și expoziția de tablouri ale pictorului Eudochia Baraga din localitate.

Juriul a apreciat la justa valoare nu numai evoluările în scenă ale colectivelor de creație dar și expoziția ouălor încondeiate și articolelor de panificație și, dacă a fost un Festival – concurs, s-au oferit și diplome și cadouri de preț.

La 20 aprilie curent, în incinta Casei raionale de cultură, pentru prima dată, Secția Culturală a desfășurat **Concursul „Bibliotecarul anului 2012”**, prilejuit Zilei profesionale a Bibliotecarului. Obiectivele Concursului s-au axat pe sporirea prestigiului profesiei de bibliotecar, promovarea experiențelor avansate din domeniul biblioteconomic și motivarea cadrului bibliotecar spre perfecțiune și dezvoltare. Cei 13 participanți ai concursului, șefi ai bibliotecilor publice din localitățile raionului și colaboratori ai Bibliotecii raionale au trecut cu succes patru trepte ale concursului nominalizat, și anume:

- Cartea mea de vizită;
- Evaluarea cunoștințelor profesionale;
- Prezentarea „Biblioteca mea”;
- Hobby – ul meu.

Astfel, la prima probă bibliotecarele au vorbit de unde vin și cum au găsit contact anume cu cartea și biblioteca. La proba a doua de întrebări și răspunsuri, dumnealor s-au străduit să răspundă cu exactitate la întrebările adresate privitor la profesia îmbrățișată și munca de bibliotecar. La proba a treia au prezentat „Biblioteca mea”. E de menționat că practic toate prezentările la această probă au fost efectuate în programul Power Point elucidând momentele pozitive ce țin de amenajarea instituției, beneficiari, servicii oferite și activități organizate. Iar la proba „Hobby-ul meu”, cea mai emoționantă probă, colegele noastre și-au demonstrat talentele pe care le dețin din ambundență: au cântat, au citit poezii din

creația proprie și au dansat.

La finele concursului juriul, alcătuit din veterani ai muncii de bibliotecă, au facut totalurile Concursului. Pentru învinzimea demonstrată, originalitate și erudiție, măiestrie și competență profesională concursantele au fost menționate cu diplome de participare și cadouri de preț, iar titlurile de onoare „Bibliotecarul anului 2012” și trofeele respective au fost acordate dnelor Zinaida Loghin, șef al serviciului relații cu publicul la biblioteca publică raională și Renata Lungu, șef al bibliotecii publice din s. Dondușeni. Biblioteca publică Baraboi (șef dna Lilia Burbulea) s-a învrednicit de titlul și trofeul

„Cea mai reprezentativă bibliotecă” a anului 2012.

Concursul „Bibliotecarul anului”, care pretinde a deveni tradițional“.... este foarte binevenit, fiind că evidențiază bibliotecarii profesioniști și promovează adevăratele valori ale intelectualității noastre biblioteconomice din raion - au menționat participantele la Concurs.

*Zinaida Loghin,
deținătoarea titlului,
„Bibliotecarul Anului 2012“.*

La 29 aprilie curent, Casa raională de cultură a găzduit **Festivalul raional „Stelele dansului”**, aflat la a II-a ediție și consacrat Zilei Internaționale a dansului.

Festivalul și-a propus atragerea atenției publicului către arta și frumusețea dansului, trecerea în revistă a formațiilor de dans din raion, îmbogățirea repertoriului ansamblurilor de dans și perfecționarea tehnicii interpretative și chiar - creșterea numărului acestora.

Comparativ cu prima ediție, cea curentă a întrunit mai multe colective de dans din raion. Cu părere de rău, nu toate ansamblurile de dans care sunt înregistrate s-au prezentat în scenă. Cu toate acestea, evenimentul s-a produs la cel mai înalt nivel, iar sărbătoarea dansului a constituit pentru an-

samblurile de dans de la casele de cultură din or. Dondușeni, satele Crișcăuți, Sudarca, Târnova un adevărat test de măiestrie dansantă și cultură scenică.

De multe ovații din partea spectatorilor s-au bucurat dansatorii de la Casa raională de Cultură, coregraf dl Andrei Cocitov. Impresionante au fost dansurile populare, de gală și moderne prezentate de colectivele coregrafice de la Casele de cultură din Sudarca (coregraf Gari) și Crișcăuți (coregraf – Raisa Lungu) precum și a celorlalți concurenți, care au dat dovadă de talent în domeniul și, care au oferit spectatorilor multe momente de bucurie și desfătare.

În imagine laureații festivalului:

Colectivul de dansatori de la Casa de cultură Sudarca

Colectivul de dansatori de la Casa de cultură Crișcăuți

„Fiind rugat să comenteze izbânda elevilor săi, Andrei Cocitov (coregraf la Casa raională de cultură) a menționat că acest festival, pe bună dreptate poate fi considerat drept un manifest cultural al tinereții, o descătușare a energiei creative în forme coregrafice clasice, moderne și populare”.

Țin să aduc sincere mulțumiri angajaților din domeniul culturii al raionului, care se implică activ în valorificarea și promovarea valorilor naționale. Să le doresc multă sănătate, perseverență și încredere în misiunea pe care o poartă.

INSTRUIRE

CONCURS DE PIAN

În cadrul Festivalului Internațional de Muzică „Mărțișor 2012”, la data de 6 martie, în incinta Colegiului de Muzică „Șt. Neaga”, s-a desfășurat ediția a I-a a Concursului de Pian la catedra „Pian și Ansamblu cameral”. Acesta a fost conceput pentru a spori interesul elevilor față de interpretarea repertoriului pianistic național și universal, precum și pentru a contribui la dezvoltarea capacităților evolutive a elevilor în scenă.

Acest gen de evoluare este larg răspândit în instituțiile cu profil muzical din Republica Moldova, dându-le posibilitate elevilor să-și manifeste abilitățile pianistice unul în fața altuia, dându-le prilej să acumuleze experiență în tratarea individuală a muzicii, contribuabilă la stimularea manierei interpretativă și a nivelul tehnic.

Programul de concurs prevedea o

piesă obligatorie de autor autohton și alta la alegere, din creația compozitorilor occidentali: F. Chopin, P. Ceaikovski, I. S. Bach și alții. Cei 16 concurenți de la catedra „Pian și ansamblu cameral” și doi elevi de la catedra „Teoria și Literatura muzicii” au dat dovadă de un nivel bine pregătit, fapt ce se datorează profesorilor catedrei și ulterior muncii pe care o depun elevii zi de zi.

Nivelul interpretativ al concurenților a fost apreciat de personalități notorii în domeniul artei pianistice: Anatolie Lapicus - profesor universitar interimar, șef catedră „Pian” la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice, Maestru în Artă, solist al Filarmonicii Naționale „Serghei Lunchevici” - Președintele juriului; Iurie Mahovici - profesor universitar interimar, decan la AMTAP, Maestru în Artă, solist al Filarmonicii Naționale „Serghei Lunchevici” - membru; Nona Vizir - șef catedră „Pian și Ansamblu cameral” la Colegiul de Muzică „Șt. Neaga” - membru.

Conform deciziei juriului, cu diplome și mențiuni au fost apreciați ur-

mătorii elevi: Cazanțev Tatiana, anul II - premiul I; Chintea Dorina, anul I - premiul II; Șchendra Irina, anul II - premiul III; Mihailevski Alina, anul IV - premiul III; Caciulea Elena, anul I, Ciubotaru Irina, anul I, Onișor Victor, anul II, Procopciuc Doina-Cezara, anul I - mențiuni.

Administrația Colegiului de Muzică „Șt. Neaga” și Catedra „Pian și Ansamblu cameral” aduce sincere mulțumiri sponsorilor concursului: Firma „Az-mold” în persoana dlui V. Navruzov și „Victoriabanc” - dlui C. Ghimpu”.

Juriul, administrația Colegiului și spectatorii au apreciat nivelul de pregătire al elevilor de către cadrele didactice: Tatian Țara, Victoria Lozovan, Irina Bogataia, A. Oleinic, Nona Vizir.

Sperăm, că concursul respectiv se va desfășura în fiecare an de studii și vom obține rezultate și mai frumoase.

VICTORIA LOZOVAN,
profesor la Catedra „Pian și Ansamblu cameral”

Un popas în lumea cărților

cu Ada Zaporojanu

Cartea ne învață să fim mai buni, mai curați la suflet, mai toleranți cu cei din jur, mai iertători.

Serviciul specializat de carte românească „Botoșani”, Biblioteca publică raională „M. Eminescu” Fălești, în parteneriat cu LT „M. Eminescu” au invitat elevii claselor a III-a, dornici de carte, la o întâlnire de suflet cu poeta și compozitoarea Ada Zaporojanu.

„Deschideți ușa... treceți-i pragul, copii!” a fost genericul activității cultural - educative care a finalizat „Săptămâna Lecturii și a Cărții pentru Copii”.

Scopul activității a constat în cunoașterea de către copii a poetei, viața și opera ei având obiectivele:

- să citească lucrări din opera poetei;
- să fie capabili să discute în direct cu creatoarea de literatură pentru copii;
- să comenteze creația literară, exprimându-și liber opinia;
- să poată propune cărțile citite și altor semeni.

Elevii au lecturat din timp cărțile semnate de Ada Zaporojanu și cu ajutorul dlor învățătoare Oxana Osoianu, Aurelia Rolinschi și Eliza Dulap au învățat cântecele incluse pe CD-urile „Vocale portocale” și „Mi-i dor de bunicuța”.

Elevii, încurajați de bibliotecari și învățători au demonstrat cu mult har artistic cât de mult le-a plăcut și i-a interesat opera scriitoarei, prezentând-o într-o formă deosebit de atractivă. Cei doi prezentatori, Alexandrina Neculescu și

Dănuț Baltag (elevi din cl. VIII, LT „M. Eminescu”) și moderatoarea activității, cu aportul „micilor artiști” au transferat pe neobservate oaspeții în personajele principale a călătoriei imaginare cu popasuri prin cărțile Adei Zaporojanu.

Marea surpriză a sărbătorii realizată din suflet de copii pentru spectatori, dar și pentru scriitoarea îndrăgită au fost fragmentele înscenate din cărțile: „Zdrențurică”, „Ghidușiile lui Vlăstărel”, „Misterele anotimpurilor”.

Captivant a fost pentru copii și dialogul ce l-a întreținut scriitoarea cu ei, adresând diverse întrebări: Care a fost motivul ce v-a făcut să scrieți anume pentru noi, copiii?, Care a fost prima poezie scrisă?, Peripețiile din cărțile Dvs sunt din viața personală?, Când ați început a scrie muzică?, Ce planuri aveți pentru viitor? ș.a.

O altă pasiune a autoarei este muzica, dovadă sunt cele două CD – uri, dar și faptul că stimata Doamnă a cântat și recitat împreună cu copiii multe cântece și poezii din opera ei.

În prezentarea programului artistic s-au evidențiat Ionuț Mihăila, Patricia Vozniuc, Aliona Paladi, Vlada Cegan, Daria Cocârlă, Alexandru Topală, Vitalie Ileașenco.

Copiii au procurat cărți cu autograful scriitoarei îmbogățindu-și bibliotecile personale.

Dna Elena Mocanu (director adjunct LT „M. Eminescu”) și învățătoarele de la clasele primare i-au mulțumit Adei Zaporojanu pentru CD-urile — suport didactic în desfășurarea orelor de muzică și organizarea activităților extrașcolare.

Iar noi-organizatorii i-am transmis scriitoarei Ada Zaporojanu satisfacțiile și recunoștința noastră pentru munca și aportul ei personal depus în educarea tinerii generații, dorindu-i multă sănătate, voie bună și succes în a scrie cât mai mult pentru copii, căci o face cu har dumnezeesc și pe înțelesul tuturor. Copiii i-au dăruit „bijuterii” confecționate de ei din biser: flori, fluturași, inimioare. Iar noi îi dorim la mai mult și la mai mare, scriitoarei Ada Zaporojanu.

Rămâne de datoria noastră, a bibliotecarilor, care trăim printre rafturi pline de cărți, să cultivăm copiilor de la vârsta fragedă, interesul și dragostea pentru Carte și Lectură, deoarece Cartea ne învață să fim mai buni, mai curați la suflet, mai toleranți cu cei din jur, mai iertători.

INA DODON,
bibliotecar superior,
Biblioteca publică raională „M. Eminescu” Fălești,
serviciul specializat de carte românească „Botoșani”,
moderatoarea activității.

Prieteni de nedespărțit

Orice copil, din primii ani de viață își face întâia călătorie în enigmatică Țară cu nume „Poveste”, mai întâi cu ajutorul părinților, buneilor, apoi cu educatorii, profesorii, bibliotecarii. La vârsta, când începe a desluși magia literelor, copilul desinestător deschide porțile basmelor, trecând prin peripecii alături de eroii iubiți. Aceștea sunt curajoșii prinți, frumoasele prințese, simpli țărani, animale vorbitoare și păsări, imaginea cărora reprezintă tot largul și multilateralitatea sufletului omenesc, întruchipează bunătatea și pacea.

Citind povești și făcând cunoștință cu eroii acestora, copiii se fac amici anume cu personajele pozitive, care luptă cu răul, ajutând pe cei slabi și umiliți, exprimând noblețea și calitățile pozitive, cum ar fi mărinimia, ingeniozitatea, curajul, mai cu seamă că forțele bune în poveste de fiecare dată devin învingătoare.

Pentru a cultiva asemenea calități la copii, și nu în ultimul rând, de a-i sensibiliza pentru lectură, de a le stimula și promova capacitățile creatoare, Secția raională Cultură în colaborare cu Biblioteca pentru copii din or. Ștefan Vodă a lansat **Concursul raional de creație „Cu eroii din poveste noi suntem nedespărțiți”**. Anul curent a enumerat cea de-a patra ediție a concursului, înscriind 86 participanți. Important este faptul că în această competiție participă tot mai mulți copii, iar de rând cu ei bibliotecari, pedagogi și părinți. La ediția curentă cu lucrări inedite au participat copiii școlii auxiliare din Popeasca și a Centrului comunitar „Tavita” din or. Ștefan Vodă, elevii școlilor de arte „Maria Bieșu” din or. Ștefan Vodă și din s. Olănești.

Copiii din întregul raion, cu multă inspirație și-au prezentat preietenii din povești prin desen, confecționându-i din hârtie, plastilină, pânză, mărgelă, argilă, lemn, pănușe, stuf ș.a.

În cea de-a treia secțiune participanții au avut de imitat eroul iubit. La 19 aprilie curent, în sala de festivități a Liceului Teoretic „Ștefan Vodă” din centrul raional, căci anume în acest local s-a produs evenimentul, și-au făcut apariția Scufițele Roșii, Feții-Frumoși, Ivan Turbincă, Pinocchio, Vulpi, Urși, Lupi, Caprele cu Iezii, Malvina, Cărbușul, Degețica și alți eroi veniți din miraculoasa Lume a Poveștilor. Partici-

panții s-au străduit cât mai ingenios să-și prezinte eroul, demonstrând cu adevărat creativitate și ingeniozitate. Cineva a înscenat fragment din povești, alții și-au prezentat eroul prin transpunere empatică, unii s-au prezentat în poezie, alții în cântec, dans, au fost și interpretări la instrumente muzicale. Multe din reprezentări au avut note de morală și povață, conținând mesaje directe către copiii prezenți de a fi ascultători, buni la suflet, curajoși etc.

Joc de culori, creativitate, inventivitate, vestimentație originală, măști, recuzită, descătușare – acestea ar fi caracteristicile în ansamblu ale concursului. Însă cele mai importante rămân a fi – prietenia cu cărțile, cu eroii poveștilor și semenii.

Pe final, juriul a desemnat învingătorii, înmânându-le diplome și cadouri tuturor concurenților pentru locurile de frunte, dar și pentru participare.

Personajele îndrăgite ale poveștilor și-au luat rămas bun de la ediția a IV-a a Concursului raional de creație „Cu eroii din povești noi suntem nedespărțiți”, însă nu de la copii, fiind în așteptarea ediției a V-a, iar până atunci dându-și întâlniri pe paginile cărților din bibliotecile noastre.

IULIA BANARI,
șefa Bibliotecii pentru copii din or. Ștefan Vodă

TRANDAFIR de la Moldova

Piesa Trandafir de la Moldova este o celebră melodie populară în sensul direct al cuvântului. Denumirea propriu-zisă a cântecului face trimitere la arealul moldovenesc de proveniență, răspândire sau difuzare prioritară a ei. Este, dacă se dorește, o piesă emblematică, o piesă fanion pentru Moldova atât din stânga, cât și din dreapta Prutului. Drept dovadă în acest sens poate este și faptul că, practic, orice vorbitor de limbă română din spațiul regional menționat cunoaște melodia și textul poetic al cântecului. A fost și continuă să fie interpretat la petreceri, în instituțiile de învățământ și cele de cultură, pe scenele de concert, este valorificat conținutul muzical-poetic al cântecului în alte genuri de creație. Trandafir de la Moldova a făcut sau mai face parte (constant sau ocazional) din repertoriul mai multor interpreți din Moldova și nu numai: Sofia Vicoveanca, Valentina Cojocaru, Nelu Huțu, Nicolae Furdui Iancu, Ana-Maria Ferentz, Cornelia Rednic ș.a. Aceeași piesă are și varianta instrumentală, cunoscute fiind versiunile interpretative la vioară ale lui Ion Drăgoi, Nicolae Botgros sau cea la nai a lui Boris Rudenco.

Compozitorul Nicolae Julea a creat o piesă originală, intitulată Variațiuni pentru pian pe tema Trandafir de la Moldova, op.3 (1935).

Unul din festivalurile de folclor, desfășurate la Iași, poartă denumirea Trandafir de la Moldova. Cu aceeași denumire activează ansamblul folcloric de la Huși, formația de dans de la Suceava. În raionul Edineț, se pare, există o formație etnofolclorică numită Trandafirul. Există și un dans popular cu denumire omonimă.

Creațiile populare (fie ele narrative, poetice sau muzicale) au păstrat și au dezvoltat varietatea semnificațiilor și simbolistica acestei flori. Astfel, o legendă grecească spune că trandafirul ar fi fost destinat să fie, încă de la naștere, cea mai frumoasă floare. Zeița florilor, Chloris, a creat trandafirul din trupul unei nimfe moarte, foarte dragă ei, și a vrut să fie o floare fără pereche. De aceea, i-a convocat pe ceilalți zei ca fiecare să-i daruiască ceva din atributele lor: Dyonisos i-a oferit parfumul amănitor, cele trei Grații i-au dat strălucirea, veselia și farmecul, iar Ares, zeul războiului, i-a dat în dar spinii, pentru ca floarea să

-și poată apăra frumusețea.

Despre spinii trandafirului, Zarathustra spune că aceștia sunt invenția diavolului. O legendă românească spune cam același lucru: Dumnezeu a creat trandafirul, iar diavolul i-a făcut spinii. În simbolistica națională românească, trandafirul semnifică sentimentul etern de dragoste și pasiune. Iată doar câteva dintre semnificațiile atribuite acestuia: trandafir: dragoste; trandafir alb: sunt demn de dragostea ta; trandafir galben: gelozie; trandafir roșu: pasiune; trandafir roz: placere și suferință.

Trandafirul înseamnă și iubire tragică, despărțire: în antichitate, trandafirul era floarea funerară a femeilor; pe mormintele soțiilor, romanii azeau flori zdrobite, simbol al inimii îndurerate; la greci, egipteni și celți, un arbust de trandafir alb, sădit pe mormântul celor dragi, simboliza pacea și fericirea în lumea de dincolo. Din epoca romană datează și un simbol ciudat al acestei flori - confidențialitate, secret, tăcere.

În Italia, de exemplu, trandafirul mai era „floarea cereșilor în căsătorie”: îndrăgostitul presăra în fața casei iubitei sale cu petale de flori, iar dacă a doua zi erau măturate, atunci declarația era respinsă; dacă însă petalele se găseau tot acolo, nu mai rămânea decât să se hotărăască ziua logodnei. Astfel constatăm că suflul și imaginea trandafirului persistă de veacuri în istoria și spiritualitatea omenirii.

După cum menționează cercetătorul I. Evseev, mulți botaniști „înclină să creadă că trandafirul se numără printre primele plante care au fost crescute de om nu în scopuri pur utilitare, ci sub un imbold estetic. Nu întâmplător, roza a devenit sinonimul frumuseții, fiind cântată de poezii tuturor popoarelor” [1], iar cântecul nostru popular perpetuează și azi aceste valențe estetice ale florii. Conținutul muzical-poetic al cântecului Trandafir de la Moldova devine, în acest caz, un exemplu elocvent.

O scurtă caracteristică muzicală a cântecului Trandafir de la Moldova.

Melodia este construită pe scara diatonică a modului popular mixolidic. Specificul acestui mod îl constituie septima mică pe tonică, adică așa-zisa septimă mixolidică. Forma muzicală a piesei este cea strofică fixă de tip

binar cu refren: A-B-Rf. Structura versului este octosilabică, forma acatalectică în strofă, iar în refren găsim același vers octosilabic, însă factura acestuia este o combinație a formei acatalectice cu cea a catalectului.

Profilul melodic în strofă este unul descendent, în refren conturul este sinuos. Frumusețea și simplitatea melodiei i-au adus memorizare lejeră și popularitate în rândurile

ascultătorilor.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

1. Evseev, Ivan. *Dicționar de simboluri*. București, Vox, 2007, p. 415.

Trandafir de la Moldova

Allegretto

Tran - da - fir de la Mol - do - va,
 Te-aș iu - bi, dar nu știu vor - ba.
Refren
 Lun - ca-i lun - că, iar - ba-i ver - de,
 Ce-am iu - bit nu se mai ve - de,
 Ce-a fost ver - de s-a us - cat,
 Ce-am iu - bit s-a scu - tu - rat.

Trandafir de la Moldova,
 Te-aș iubi, dar nu știu vorba. } bis

Refren:
 Lunca-i luncă, iarba-i verde,
 Ce-am iubit nu se mai vede;
 Ce-a fost verde s-a uscat,
 Ce-am iubit s-a scuturat.

Trandafir moldovenesc,
 Te-aș iubi, dar nu-ndrăznesc, măi. } bis

Refren.

Trandafir roșu ca focul,
 Nu-mi găsesc de tine locul. } bis

Refren.

Trandafir de la fereastră
 Te-aș iubi, dar am nevastă. } bis

Refren.

Trandafir din Chișinău,
 Vino să te iubesc eu. } bis

Refren.

Trandafir din Dorohoi,
 Să ne iubim amândoi, măi. } bis

Refren.

Trandafir de pe cetate,
 Spune-i bade sănătate. } bis

Refren.

Trandafir frumos din Iași
 Tu pe mine cui mă lași, măi? } bis

Refren.

ЭЛЬФРИДА КОРОЛЕВА
Доктор искусствоведения

Международный фестиваль школ театра и кино

O comedie despre omul bogat și Lazăr de Pavel Kyrmezer. Bratislava, Slovacia

Sașka de Veacheslav Condratiev. Moscova, Rusia.

Despre sexul femeii — cîmp de luptă în războiul din Bosnia de Matei Vișniec. Chișinău, Moldova

Jocuri în curtea din spate de Edna Mazya. București, România

Второй Международный фестиваль школ театра и кино, организованный Академией Музыки, Театра и Изобразительных Искусств, прошел на славу. Директор фестиваля Светлана Тырцэу может с удовлетворением перевести дыхание и начать поиски новых форм и средств развития и поддержки будущих молдавских актеров.

Фестиваль открылся «Комедией о богаче и Лазаре» П. Кермезера в исполнении студентов Академии исполнительских искусств Братиславы. Спектакль по пьесе классика словацкой литературы эпохи Возрождения, писавшего пьесы на библейские сюжеты, в постановке З. Колларовой стал своего рода импульсом появления на сценических подмостках фестиваля множества театральных форм и идей. Действие спектакля происходит в средневековой сельской таверне, атмосфера которой воспроизводилась старинными крестьянскими костюмами и народными песнями, завораживающе исполнявшимися всеми посетителями таверны в сопровождении аккордеона, скрипки, малого барабана. По традиции средневекового религиозного театра действие спектакля совершалось сразу в трех измерениях – на земле, в небе и в аду в стиле наивного театрального представления. Игра актеров чередовалась с игрой кукол, образно воспроизводивших персонажей спектакля – богатых и бедных людей, чертей и ангелов. В процессе сценического действия рождалась философская притча о смысле земной жизни и бессмысленности погони за материальными благами.

Исполненный студентами и преподавателями Тбилисского Государственного университета «Илия» театрализованный концерт “Arika do Varica, с его незатейливым сюжетом о студенческой жизни послужил основой впечатляющего сценического действа. Акапельное грузинское многоголосное пение в мужском исполнении, уходящее корнями в далекое прошлое, виртуозная игра на грузинских национальных инструментах – чангури, доли, а также на гитаре, огненные народные танцы заряжали зрительный зал энергией высоких гор и южного солнца.

Московский Театральный институт им.Б. Щукина показал спектакль «Сашка» по одноименной повести В. Кондратьева, той самой, которая в 1985 году была сыграна выпускниками Третьей молдавской студии этого института, тогда называвшегося Высшим театральным училищем им. Б. Щукина. Студенты 3-го курса Института

сами выбрали литературную основу спектакля, сами его поставили и сыграли. Уже кажущаяся далекой Великая Отечественная война, кровопролитные бои под Ржевом сегодня затмили новые трагические события, новые человеческие драмы. Но, может быть, именно поэтому столь пронзительно прозвучала тема Человека, не утратившего в крошечном аду смерти чуткого, доброго отношения к людям, стоящего перед выбором: не раздумывая выполнять приказы, убивать безоружных, превращаясь в убийцу, деградировать или же, сохраняя высокие человеческие чувства, ценой собственной жизни не подчиняться злой воле, убивающей в Человеке человека. Тонкое психологическое раскрытие многообразных человеческих характеров вызывало чувства сопереживания и заставляло задуматься о сущности человека.

Два курса Кишиневской Академии музыки, театра и изобразительного искусства, бывших выпускников Московского Высшего театрального училища им. Б. Щукина 1985 года, показали два своих спектакля по пьесам М. Вишника: – курс Н. Козару – «Лекцию», курс Э. Гажу – «Женщину как поле битвы войны в Боснии». Н. Козару, виртуозно владеющая стилем гротеска, представила в исполнении своих студентов первоклассный спектакль театра абсурда эпохи постмодернизма. Здесь нет смысла задавать вопросы: «Что?», «Зачем?» и «Почему?». Нарушены все причинно-следственные связи. Возникает ощущение реальности абсурдной жизни, в которой серийное убийство становится его увлекательной нормой.. В спектакле «Женщина как поле битвы войны в Боснии» в постановке Г. Тодоровой следует назвать имена его исполнительниц : двух женщин, жертв войны – Т. Набиевой – Дора и М. Брату – Кейт. Начинающие актрисы, погружаясь в глубинные психологические драмы своих героинь, играют с надрывом, заставляют зрителей, погруженных в безумный мир войн и разрушений, думать, сопереживать, пробуждают в них чувства сострадания к ближнему в самых трагических ситуациях.

В комедии И. Тургенева «Где тонко, там и рвется» показанной студентами Киевского Государственного Университета театра, кино и телевидения им. Карпенко-Карого, качественная актерская игра высвечивала живой, остроумный текст с тонким подтекстом. Равные по интеллекту личности, испытывая друг друга любовью, борются друг с другом, сами того не понимая зачем и почему. В результате в этой схватке нет победителя. Он и она теряют свое счастье.

Немецкая Академия театра и кино «Атханор» города Бурхаузен показала комедию театра абсурда «Доказательство от обратного» О. Киаккиера. С простым, здоровым, грубоватым немецким юмором, легко воспринимаемым лишь самими немцами, разоблачаются нелепые человеческие типы в неожиданных ситуациях, предающие свою любовь, разглашающие секреты друг друга,

устраивающие странные заговоры.

Румыны были представлены четырьмя театральными школами. Факультет театра и телевидения Университета Babeş-Bolyai города Клуж-Напока выступил со спектаклем “Shakespeare Insane”, поставленным по 29 и 121 сонетам В. Шекспира. Вопрос, был ли сам Шекспир, писавший о Гамлете и Макбете, безумным, время от времени вызывает споры. Авторы спектакля отвечают на него утвердительно. Они воспроизводят безумный, бессмысленный мир неизвестного времени и пространства.

Студенты актерского факультета Университета искусств им. Дж. Энеску города Яссы показали спектакль «Третья мировая война» по произведению А. Састре «Отделение, обреченное на смерть». Его действие происходит в мире, где «грешные» люди чувствуют себя одинокими в жестоком, беспощадном окружении.

Спектакль «Секс» по пьесе Ж. дель Кортэ Университета искусств города Тыргу-Муреш вызывал двойственное ощущение. Здесь была демонстрация всех спектров сексуальных проявлений – от экстаза страстных вожделений, эротических удовольствий до отвращения, презрения партнеров – молодых и старых друг к другу. И все это разыгрывалось изобретательно и весело.

Реальный факт – групповое изнасилование, сопровождавшееся психологическими и физическими издевательствами, четырнадцатилетней девочки, совершенное в Израиле в 1988 году и потрясшее всю страну стало основой пьесы «Игры на заднем дворе» Э. Мэйзья. Студенты Национального университета театра и кино им. И.Л. Караджале Бухареста показали ужасающую чудовищность и в то же время пугающую обыденность взаимоотношений людей, выходящих за рамки гендерных отношений. Каждый из действующих лиц с психологической достоверностью исполняет две роли: И. Манчиу (девочка Двори и Прокурор), все насильники одновременно адвокаты.

Прошедший фестиваль с полным правом можно отнести к значительным явлениям художественной культуры.

Ziua Internațională a Muzeelor la Criuleni

La 18 mai, de „Ziua Internațională a Muzeelor”, Muzeul de Istorie și Etnografie Criuleni, și-a deschis larg ușile în cadrul acțiunii culturale „Muzeul invită prietenii”. Și de data

Ca invitați de onoare au fost dnul Țigovas Ion - vicepreședinte a raionului Criuleni, dna Aurelia Rotaru – specialist principal la Direcția Cultură și Turism și dnul Iurie Chicu – cel mai devotat prieten al muzeului.

S-au adresat mesaje de felicitare colaboratorilor Muzeului de Istorie și Etnografie Criuleni. În urma acțiunii Muzeul de Istorie și Etnografie Criuleni s-a ales cu șase exemplare cu exponate noi de monede.

Iar la final s-au înmănat diplome persoanelor care susțin și colaborează cu Muzeul de Istorie și Etnografie Criuleni în completarea și valorificarea patrimoniului cultural al muzeului.

DIRECȚIA DE CULTURĂ A R. CRIULENI

aceasta sala de conferințe a muzeului a fost neîncăpătoare.

În mod tradițional, muzeul este considerat un spațiu pentru colecționarea, conservarea și difuzarea mărturiilor materiale ale trecutului.

În cadrul acestei sărbători a fost inaugurată expoziția personală de monede și bancnote a dlui Petru Guzun, în cadrul căreia vizitatorii au avut ocazia să cunoască o minunată colecție demnă de invidiat. Tot aici muzeograful a vorbit despre leul moldovenesc (istoria și drumul de parcurs). S-a citit o lecție muzeală cu genericul „Monumente și locuri istorice din raionul Criuleni” unde cei prezenți au venit cu multe întrebări, iar unii din ei și cu completări la tema discutată.

PROIECTUL

„Costumul popular: unitate și varietate la Dunărea de Jos“

„Costumul popular reprezintă o carte de vizită. Sunt bucuros că s-a păstrat portul popular, îmi doresc ca împreună cu cei de la Consiliul Județean Galați să mai realizăm lucruri frumoase”, a declarat președintele raionului Cahul, Avram Micinschi.

„Costumul popular: unitate și varietate la Dunărea de Jos” – proiect cultural desfășurat în perioada 19 aprilie 2011 – 18 aprilie 2012, a luat sfârșit. Bugetul proiectului a fost de 89.880 euro din care 80.120 euro, contribuția nerambursabilă a Uniunii Europene, iar 9.760 euro, cofinanțarea. Finanțarea a fost făcută de Uniunea Europeană prin Programul Operațional Comun România – Ucraina – R. Moldova 2007–2013.

Prin implementarea acestui proiect, Centrul Cultural „Dunărea de Jos” Galați, Consiliul Județului Galați, România, Organizația Publică de Tineret „Noua Generație a Europei”, Reni, regiunea Odesa, Ucraina, Secția Culturală – Consiliul Raional Cahul și Muzeul de Etnografie și Istorie Naturală Chișinău – au urmărit să reconstituie, să promoveze portul popular tradițional din regiunea Dunării de Jos.

S-au desfășurat activități de cercetare etno-folclorică în jud. Galați, r. Reni, Odesa, Ucraina și r. Cahul în special în satele din Lunca Prutului, precum: Giurgiulești, Slobozia Mare, Văleni, Brânza, Colibași, Manta, Crihana Veche, Andrușul de Jos, Andrușul de Sus, Cucoara.

Au fost realizate cercetări, care au identificat elemente specifice ale portului popular, definitorii pentru fiecare zonă.

A fost creat un atelier specializat în confecționarea costumului popular și s-au organizat evenimente de promovare a vestimentației populare în rândul specialiștilor și în rândul publicului larg. Au fost realizate trei costume populare, câte unul pentru fiecare parte membră a Euroregiunii, pe baza elementelor etnografice specifice zonei de la Dunăre. La 18.04.2012 a avut loc închiderea proiectului cu participarea Președintelui Județului Galați și a Președintelui Euroregiunii „Dunărea de Jos” Eugen Chebac, Președintele raionului Cahul dl. Avram Micinschi și Valentin Stroia Președinte al Organizației Publice de Tineret „Noua Generație a Europei”, Reni, reg. Odesa, Ucraina.

Debut cu mari speranțe...

ELENA CALINOVSKI,
născută la 12.04.1991, or. Chișinău,
studentă la Universitatea de Stat din Chișinău

Pleoapele fardate ale florilor

Pleoapele fardate ale florilor
Renasc sub stratul solidificat
Și se înalță spre lumină
Spre zeul ce le-a creat

Petale de gheață se desprind
Și concep o briantă rouă
Rădăcinile se preschimb în spini
Și tulpina în obscură volbură.

Undeva dăinuiește pământ uscat,
Undeva încă ceva respiră
Dar lumina în cerneală s-a înmuiat
Ți termenul fericirii expiră!

Nu e nevoie să mai semeni
Vigilență și să stropești cu vise,
Căci nisipul în clepsidră țese
Speranțe de teamă cuprinse.

Fie ca florile să-nflorească,
Lasă-le să absoarbă fericire
Permite-le din nou să renască
Chiar de nu alături de tine!

Atât cât se ivește primăvara
Pentru a da viață naturii,
Atât timp persistă șansa
De a înflori iarăși mugurii.

Un fior de lumină alunecă
Peste plăpânda expresie a feței
Poate și nu e îndeajuns să acopere
Toate rănitele suprafețe.

Mă refugiez în întunericul deșert
Țesut doar din boabe de ceață
Contează că mă îndepărtez de tine,
De restul puțin îmi pasă!

Pleoapele fardate ale florilor
Sunt cele ce se ridică peste ape
Și în reflecția zorilor
Cununi de fericire... se apleacă!

Premisa existenței mele

Rugându-te la Dumnezeu
Începi să crezi în al tău EU
În vise și multe speranțe,
În fastuoase aspirații.

Dar ce aș mai putea ruga?
Dacă totul am prin EA!
Spectrul Universului întreg
Contrastul dintre azi și ieri.

Dar mă rog pentru EA
A doua măicuță a mea —
Pulsul existenței mele
Safir printre mergele.

Suflet de om, voce cerească
Divină bunicuță a noastră
Chip al anilor trecuți
Dar te vreau alături mai mulți, mai mulți!

Un curcubeu pe cer se arată
Ce în splendoarea luminii se scaldă
Și inima cerului pulsează mai tare
E pentru tine... nu e visare.

Și poate uneori îți pare rău
De pierderi, de ce nu a fost al tău.
De eternele vise
Ce din păcate nu au fost atinse.

Dar știu că am fost făurită
Pentru a fi de tine iubită
Știu că exiști pentru mine
Dea-mi fi alături, pentru ami fi bine.

O inimă! Mamă și tată
Viața mea e prin tine sculptată
Țesut de grijă îmbibat cu iubire
Am o bunicuță și am la cine ține!

Indiferent de ce va fi
Fie ziua-noapte și noaptea-zi
Chiar de toate vor dispărea
Tu rămâi gingașa bunicuța mea!

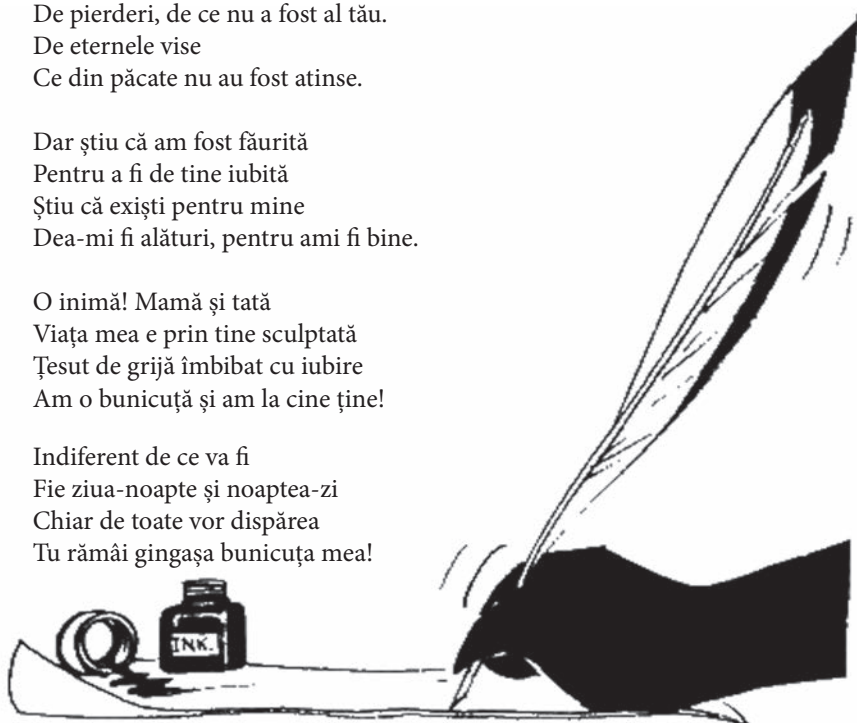
Mama — proiecția de dincolo de fericire

Începutul sfârșitului
Și al sfârșitului început
Un indispensabil al existenței atribuit
E cea care ți-a dat viață
Binecuvântată cu dulce dimineață.

E mama, scumpa mea mămică
Cea ce posedă chip angelic de zeiță
E mama, bob sfânt de făurină
Tăria și nemărginita mea credință.

Poate și cad fierbinți ploi,
Dar măicuța este lângă noi
Poate și greșim, uităm să iubim,
Dar ea ne învață din nou să trăim.

Câtă fericire se emană
Când ai alături plăpânda ta mamă,
Și m-aș simți totalmente împlinită
Fiind sigură că inima ei e fericită!

LA MULȚI ANI *stimate Simion Banciu !*

La început de april dl Simion Banciu a împlinit o vârstă frumoasă – 60 de ani de la naștere. L-am întâlnit nu demult și am stat nițel la un pahar de vorbă. „Eu nu simt acești ani în suflet...”, a recunoscut sincer și nostalgic colegul nostru. Și de ce i-ar simți, mă rog, i-am reproșat noi. O viață întreagă muncește printre copii. O viață întreagă i-i sufletul plin de frumos, căci așa i-a fost destinul, ca să și-l unească de muzică. Iar muzica, după cum se știe, este Zeița frumosului.

Oriunde n-ar fi muncit – în Grigoriopol, Criuleni, Bălți soarta l-a întors acasă, la Tabani, un sat cu oameni cumpătați, înțelepți, tacticoși, vrednici, precum este și omagiatul nostru – Simion Banciu, care asemeni unui stejar, a dat rădăcini sănătoase, ce s-au împlântat adânc în lumea muzicii.

Astăzi îl avem în calitate de director al Școlii de muzică din orașul Briceni. Aici a muncit cea mai rodnică perioadă din viață, ca profesor, clasa țambal.

În prezent, ca un plugar harnic, adună belșug, numai că îl adună în prag de primăvară frumoasă. Belșugul lui Simion Banciu este investit în copii, acei, care-i pășesc pe urme și care muncesc cu har în orchestre de muzică populară din întreaga republică. Ei sunt mulți și nu avem nici o îndoială, că în ajun de jubileu, neapărat își vor aminti de scumpul profesor și vor spune din suflet un sincer „mulțumesc”. Vor fi alături și membrii orchestrelor de muzică populară „Cimbrișor” (Briceni), și „Spicușor” (Cotiujeni) – colective cu titlul onorific „model” conduse cu mult zel de dl Simion Banciu. E o plăcere să te afli la repetiția orchestrelor. Aici predomină umorul fin, înțelegerea, susținerea, dar neapărat munca și

profesionalismul. Ca într-o familie: acei mici sunt alinați, acei măricei – muștrați părintește pentru vre-o șotie... Așa este dirijorul Simion Banciu. Totul se face cu plăcere și din plăcere. Desigur, îl doare sufletul pentru faptul că instrumentele muzicale se uzează și nu sunt finanțe pentru a procura altele noi; greutățile din familii ating vârful sărăciei și copiii talentați nu-și pot permite să studieze la Școala de muzică și multe alte probleme cotidiene de care se ciocnește un conducător, ce se află în fruntea unei instituții de învățământ artistic. Și totuși, viața îți dictează legile ei. Uneori dure, uneori neînțelese, dar te stăruie să te conformezi...

Dorim să vă spunem mult stimulate Simion Banciu că bunul Dumnezeu va înzestrat cu har și dar, iar Măria Voastră îl împarte urmașilor, care Vă pășesc pe urme. Să Vă dea Domnul încă multe primăveri pline de lumină și de sănătate. Să adunați în suflet încă sute de melodii, cărora să le dați viață și să le aduceți tuturor celor, care vă admiră și vă stimează munca, talentul, profesionalismul.

Colegii de la Secția de Cultură Briceni

MOȘTENITE DIN STRĂBUNI

Proverbe și zicători folclorice

- *Tinerii au putere, iar bătrânii înțelepciune.*
- *Dacă fugi de noroc, și el fuge de tine.*
- *E mai greu să muncești decât să stai, dar e mai rău să mori de foame decât de bătrânețe.*
- *Dacă nu ai ce face, nu-ți face de lucru.*
- *E mai ușor să bagi întrerupătorul în priză decât să împingi peretele cu priza spre întrerupător.*
- *Animalele nu sunt chiar atât de proaste cum par, ele n-au nici doctori și nici avocați.*

-
- În orice mare iubire este și un pic de orbire, dar în nici una mai multă ca în iubirea de bani.
 - Cei neînțelepți vorbesc fără să se gândească, oamenii mediocri se gândesc la ceea ce au spus, cei înțelepți la ceea ce vor spune.
 - Nu-ți lăsa vorbirea să meargă mai departe decât gândirea.
 - Dacă nu ne pasă de viitor, nici viitorului nu-i va păsa de noi.
 - Viața este o problemă complicată și primii o sută de ani sunt și cei mai grei.
 - Verigheta este cea mai mică cătușă din lume.
 - Adevărată valoare a unui om este cât l-ai prețui dacă ar pierde tot ceea ce are.
 - Cel mai mare pericol care ne paște este să îngăduim urgentului să ne preocupe mai mult decât importantul.
 - Doi oameni care-L iubesc pe Dumnezeu nu se pot urî unul pe celălalt.
 - S-ar putea ca optimistul să se înșele, dar el va suferi întotdeauna mult mai puțin decât pesimistul.
 - Timpul și distanța pot stinge iubirile mici, dar le fac să crească pe cele mari.
 - Eram trist că n-am pantofi, dar am întâlnit pe unul care n-avea picioare.
 - Timpul mă face să prețuiesc veșnicia.
 - Iubești viața, atunci nu mai risipi timpul din care este făcută.
 - Mai bine să taci și să pari prost, decât să vorbești și să spulberi toate îndoielile.
 - Faptul că tăcerea este de aur explică de ce este așa de puțină.
 - Am ajuns să cred că jumătate din problemele noastre sunt imaginare și că dacă am păstra tăcere asupra lor, ar trece de la sine.
 - Și peștele este prins tot când deschide gura.
 - Cel cu limba prea ascuțită riscă mereu să-și taie singur beregata.
 - Zece persoane care vorbesc fac mai multă gălăgie decât 10.000 care tac.
 - Bărbatul care ghicește corect vârsta unei femei s-ar putea să fie perspicace, dar nu este prea deștept.
 - Șeful vine întotdeauna devreme când tu ai întârziat și întârzie ori de câte ori vii devreme.
 - Dacă toată lumea este de acord cu tine, probabil că ești foarte inteligent, sau s-ar putea să fii seful.
 - Este uimitor ce repede ajungi să fii convins de un lucru, de îndată ce afli care este părerea șefului.
 - Ține minte mereu că mediocru înseamnă cel mai bun dintre cei slabi, dar și cel mai slab dintre cei buni.
 - Fiecare om care a ajuns important, a învățat, mai întâi, de cine să asculte, ce să asculte și când să asculte.
 - Cel mai mare succes este să-l meriți.
 - Cele trei trepte ale drumului spre succes sunt, de obicei, aspirație, inspirație și transpirație

La plăcinte înainte...

Nici o sărbătoare tradițională, o zi de sâmbătă sau mai ales duminica nu pot fi petrecute fără sarmale, răcituri, tăiței cu carne de pasăre etc. Masa de sarmale sau în zilele de odihnă este împodobită cu mult har și dragoste cu bucate dintre cele mai alese, delicioase de îți lingi buzele la nesfârșit: prăjiței, diverse copturi, învârtite, plăcinte, sarailii cu fructe, legume, nuci etc.

Dacă sunteți pasionat(ă) de tainele bucătăriei tradiționale vă invităm să colaborați împreună cu noi (Realități Culturale) pentru a descoperi misterele gustului bucatelor naționale.

Și dacă-i așa, să pornim la drum !!!

Înainte de a începe prepararea plăcintelor este necesar ca noi să avem dispoziție bună, să uităm de toate nerezurile în familie dar și în societate și să fim cu sufletul deschis. Dorința de ai servi pe cei dragi cu plăcinte foarte gustoase va ajuta la crearea atmosferei necesare în pregătirea plăcintelor. Capul, este necesar, să-l acoperim cu o basma, mâinile-bine spălate. Pe masa unde vom pregăti aluatul este de dorit să fie

Frământăm aluatul 10 – 12 min. Trebuie să ținem cont că cu cât mai mult și mai bine vom frământa aluatul, cu atât mai mult vom obține un produs molcuț pe care îl vom putea întinde foarte ușor în toate direcțiile și nu se va rupe. Apoi, acoperim aluatul și îl lăsăm 10-20 min. ca să se odihnească.

Dupa aceea, împărțim aluatul în 4 părți egale, deasemenea împărțim și untura tot în 4 părți egale – câte 50 gr.

numai cele necesare procesului respectiv.

Prepararea aluatului în condiții de casă

Avem nevoie de:

- 3.5 pahare de făină de grâu (250 ml. volumul paharului);
- 200 gr. de untură curată de porc sau unt - 82% grăsime, sau margarină — 70-80%;
- apă caldă — o cană de 250 ml.;
- un ou;
- 1 linguriță de zahăr;
- 1 linguriță de sare fără vârf;
- 2 linguri de ulei;
- 1 lingură de oțet alb de masă, 6-9%.

Apa caldă, ou, ulei, oțet, sare și zahăr le amestecăm într-un vas mai mare pregătind un lichid cu un volum de 270 ml.

Rezervăm aparte, puțină făină pe masă, pentru a fi folosită la frământatul aluatului.

Ungem fiecare parte de aluat cu o parte din untură.

Tăiem aluatul prin părți și îl împăturim bucată peste bucată (foaie peste foaie).

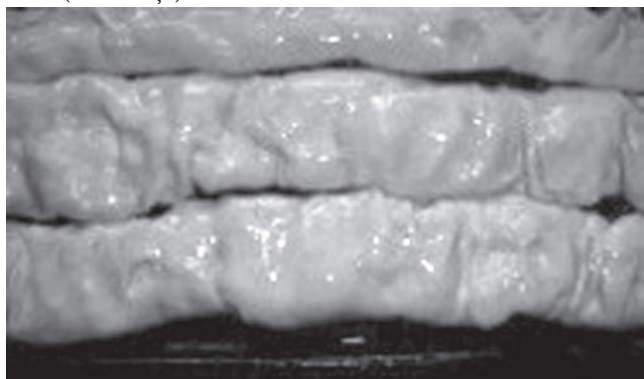
Aluatul împăturit în foi îl punem la frigider timp de 6-8 ore. Trebuie să știm că cu cât mai mult vom ține aluatul la frigider cu atât mai evidențiate vor fi foile. Dacă ne grăbim, putem folosi aluatul și după 2 ore - în cazul când prăjim plăcintele pe tigaie.

Prepararea plăcintelor în foi:

- aluat în foi;
- brânză de vaci — 800 gr.;
- 2 ouă;
- sare;
- 1 ou pentru uns plăcintele.

Din cele 4 bucăți de aluat preparat în foi vom obține 8 plăcinte de lungimea tavei, adică dintr-o bucata de aluat obținem 2 placinte. Plăcintele le putem tăia în secțiuni mai mici (la dorință).

Într-un vas amestecăm ouale și sarea cu brânza de vaci scursă bine. În brânza de vaci putem adăuga (la dorință) stafide opărite în prealabil, una sau două linguri de zahăr.

Aproximativ, înainte cu 15-20 de min. scoatem aluatul din frigider ca să se încălzească puțin pentru a fi mai ușor întins.

Încălzim cuptorul până la temperatura de 200-220 C.

Întindem fiecare bucată de aluat ușurel și repede, fără să-l apăsăm tare, în caz contrar nu vom obține efectul de aluat în foi. Fiecare foaie va fi întinsă de o lungime mai mare decât lungimea taviei cam cu 10 cm. și în lățime de 25-30 cm. Împărțim aluatul de-a lungul în 2 părți egale și repartizăm umplutura de brânză.

Foaia de aluat cu umplutură o rulăm și o așezăm în tava unsă cu puțin ulei. La fel procedăm și cu celelalte foi.

Amestecăm (batem) bine un ou și cu o pensulă ungem plăcintele pe toată suprafața lor. Punem tava în cuptor. Timp de 7-10 min. coacem plăcintele la focul inițial și, numai după ce plăcintele au prins o pojghiță scădem tensiunea focului până la 160-170C și le mai ținem încă 10 min. După aceea, adăugăm din nou temperatura focului de 200C și le mai ținem încă 5-8 min. ca să se rumenească bine.

Scoatem plăcintele din cuptor, le mai lăsăm aproximativ 10 min. în tavă, apoi le servim la masă.

Poftă bună!

Așteptăm cu nerăbdare să colaborați și Dumneavoastră la rubrica „Bucătăria națională”.

Trimiteți pe adresa revistei rețetele cu care doriți să contribuiți la valorificarea și promovarea bucatelor naționale poate uitate în negura vremurilor!

Citate despre beție și alcoolism

- Bețivul își îneacă întâi ne-
cazurile și apoi viața.

Nicolae Iorga

- ...O, Doamne! Cum poate
omul să-și bage în el un dușman
pe gură ca să-i fure mințile?!
Cum de simțim plăcere, bucu-
rie, desfătare și mândrie că ne
prefacem în fiare sălbătice?

William Shakespeare

- Beția o vindecă sapa și lopata.

Anton Pan

- Știți voi ce bea acest om din
paharul ce-i tremură în mâi-
ni, clătînându-se de beție? Bea
lacrimile, sângele, viața femeii
sale și a copiilor săi.

Lamennais

- Mă gândesc la zădărnicia
noastră de perfecțiune, de as-
censiune – atâta timp cât exis-
tă o moarte ale cărei legi nu le
cunoaște nimeni.

Mircea Eliade

Pasiunea pentru sfințenie în-
locuiește alcoolul în aceeași mă-
sură ca muzica, tot așa, erotică și
poezia.

Emil Cioran

În locul cămășii de forță alegi
cămașa albastră de alcool ce se
aprinde de la propria-ți răsufla-
re trupul tău e ca trupul focului,
spirit și element se confundă.

Dan Damaschin

- ...Să fii până mai adineauri
un om simțit, îndată după aceea
nebun și în clipa de față o fiară.
Ce ciudat! Un pahar mai mult e
un blestem și în el e amestecat un
duh necurat.

William Shakespeare

- Ne îngrozim de holeră; ra-
chiul este o altă mare plagă.

Fonssagrives

- O, duh nevăzut al vinului,
dacă n-ai nume, ca să te cunoas-
că lumea, am să te botez eu; ești
sătana!

William Shakespeare

- Butucul are trei vițe: una
aduce plăcerea, alta beția și cea
de-a treia crima.

Epictet

- Mai degrabă te îneci în pa-
har decât în mare.

Epictet

Bancuri despre bețivi

SOȚII

Maria îl tot așteapta îngrijorată pe Traian. În sfârșit, acesta apare în zori.

Ea: Poți să-mi spui pentru ce vii la ora asta?

El: Pentru micul dejun!

SOACRA

Un bețiv vine acasa la ora 2 noaptea.

— Luminile stinse, o caută pe nevasta, ia-o de unde nu-i.

Caută copilul, nici el nu era. Caută soacra, o găsește și o întreabă:

— Bă babo unde mea e nevasta-mea și copilul?

— Bă amărâtule tu nu vezi că ești mort de beat, ce-ți mai trebuie?

— Pe tine nu, pe nevasta-mea da, pe amanta da, iar pe copil nu, ai înțeles?

Vine amanta, vine și soția și se distrează.

Dimineața bețivul zice:

— Mamă ce am baut aseară, mi-a fost rău dar am visat bine!

LA NEUROLOGIE

Pe bancile de așteptare 2 bătrini la cabinetul neurologic intră în discuție cu tremur de brațe evident.

— Ce te supără tinere, întreabă primul.

— Mă supără faptul că umblu pe drumuri la vârsta mea și abia mai merg, îmi tremură tot corpul.

— Dacă nu ai băut mult aseară, poate ai căpătat boala Parkinson.

— Aș fi bucuros, mai bine să am parkinson decât alzheimer, mai bine să vărs un pic din pahar când îl duc la gură, decât să uit unde am pus sticla.

PRIETENII

Traian se plânge unui prieten:

— Nu știu ce să mă fac, măi frate, cu nevasta-mea: umblă noaptea prin toate barurile.

— Bea atât de mult?!

— Nu! Mă caută...

DOI BETIVI PE LINIA DE TREN...

Doi bețivi stau pe calea ferată, noaptea târziu. Unul către celălalt:

— Mmmm...ce reci sunt scările blocului!

— S-a ars și becul!

— Iauzi, vine și liftul!

UN BEȚIV...

Un bețiv merge pe stradă. Se oprește în fața unui panou publicitar, se uită cât se uită și apoi zice:

— La viața mea, beți morți, am vazut! Beți criță, am văzut! Dar beți Pepsi, niciodată !!

ÎNCĂ DOUĂ ȘI AJUNG ACASĂ...

Seara venind de la crăsmă, un bețiv se lovește cu capul de un stâlp și zice cu voce tare:

— Unu.

Un polițai îl aude și îl urmărește, văzându-l lovindu-se de al doilea stâlp și zicând:

— Doi.

Vrând să-l ajute, se duce în fața lui și-l întreabă cu ce să-l ajute. Bețivul zice:

— Sigur că poți, numără câte cucuie am în frunte!

Polițaiul zâmbind zice:

— Ai două cucuie.

La care bețivul răspunde:

— Mulțumesc, mai am două și ajung acasă...

UN BEȚIV ÎNTREABĂ

— Domnule, fiți, va rog bun și numărați-mi cuiele...
— Unu, doi....patru...șapte....oho! Ai o colecție impresionantă...zece, unsprezece....
— Unsprezece? Vă mulțumesc! Gata! Mai am doi stalpi și un zid...și am ajuns acasă.

SARMALE

— Alo! Biroul de consiliere a alcoolicilor anonimi?
— Da.
— Puteți să-mi spuneți, vă rog, la sarmale de porc cu mămăliguță, ce vin merge, alb sau roșu?

ÎN AUTOBUZ

Un bețiv se adresează unei femei care stătea pe scaun în autobuz.
— Ești tare urâtă!
Auzind acestea femeia îi spune:
— Tu ești un bețiv murdar!
— Doamnă, eu mâine voi fi treaz și curat, dar dumneata vei fi întotdeauna urâtă!

POLIȚIȘTII BEȚI

Sau întâlnit într-o zi pe stradă 2 polițiști, unul mai beat de cât altul. Stând la vorbă, ei își povestesc unul altuia viața. La un moment dat, unu vede pe jos o oglindă, și îi zice celuilalt:

— Bă, uite, ăsta-s eu mai tânăr.
— Bă, da ce urât erai...

LUNELE

Un bețiv, după ce a consumat o cantitate mare de alcool, iese afară din bar pentru a se mai desmetici puțin. La scurt timp, iese un alt bețiv din bar, iar primul, pentru a vedea cât este de beat, îl întreabă pe al doilea:

— Vezi, tu luna aia de pe cer?
— Care? Aia sau cealaltă?
— Încă stau bine, gândi în sinea lui și se întoarce în bar să mai bea.

După un timp, iese iarăși pentru a mai lua puțin aer și vede un alt bețiv și îl întreabă și pe acesta:

— Vezi luna de pe cer, cât e de mare?
— Care dintre cele trei? Îi răspunse clătînându-se.
Fără să ezite, merge să mai golească ceva pahare. În cele din urmă, ajuns la capătul puterilor iese iarăși și vede unul

care se clătina din toate balamalele și se ținea de gard, și îl întreba și pe acesta:

— Vezi luna aia de pe cer?
— De pe care rând?

HALUCINAȚIE

De la beat cârciumă vin
Nu mă latră nici un om
Nu mă vorbește nici un câine
Am lăsat vaca deschisă
Și-a ieșit poarta pe drum.

DIFERENȚA

Care este diferența dintr-o franțuzoaică și o moldoveancă după o noapte de amor? Franțuzoaica îi zice: „ești un amant bun” și moldoveanca îi zice: „ali tali is toati tili-foanili aștea?”

BEȚIVUL

Ion și Gheorghe călătoresc în tren. La un moment dat, Ion îl intrabă pe Gheorghe:

— Mă Gheorghe, mă dacă eu m-aș însura cu soră-ta, ce am fi noi?

Gheorghe răspunde:

— Cum ce am fi... cumnați mă, Ione!
— Bine, apoi întreabă iar Ion... da mă Gheorghe, dar dacă eu m-aș culca cu nevasta ta ce am fi? Stă Gheorghe și se gândește, se gândește...
— Apoi, am fi chit mă Ione...

ÎN STRADĂ

Un bețiv iese dintr-un bar și se duce acasă. Un instalator dă capacul de la groapa de canalizare deoparte și coboară să repare niște țevi. Merge bețivul cât merge și cade în canalizare... se lovește tare la genunchi, își sparge capul, își rupe o mână... cu greu se ridică, se uită în sus și zice...:

— Ba, bine că nu era capacul pus, că altfel cum mai ieșeam din groapă!!!.

Prestări servicii poligrafice
FEP Grafema Libris s.r.l.
Cod fiscal 1003600038636
Cont/decontare 22244011092
Cod plătitor TVA 0402143
BC "Energbank" SA, m. Chișinău
cod bancar ENEGMD 22

Prestări servicii poligrafice
Notograf Prim s.r.l.
Cod fiscal 1009600037527
Cont/decontare 222490100004601
BC "Fincombank" S.A. fil. Nr. 1 Chișinău
cod bancar FTMDMD2X735

mun. Chișinău, str. București 68,
etajul 3, of. 313, 314.
tel.: 202 555; 202 553; 223 786.
mob.: 069392909; 069022237.

Nr. d/o	Registre Case de Cultură, Școli de muzică	Detalii	Preț în funcție de tiraj (lei)	
			1 - 50 ex.	51 < ex.
1.	Registrul de evidență a activității Casei de Cultură (anexa nr. 2 Regulamentul-tip)	A4, 64 p., ofset	12	11
2.	Registrul de evidență a activității formației artistice de amatori (aprobat Ministerului Culturii nr. 102 din 26 aprilie 2007)	A4, 60 p., ofset	12	11
3.	Registrul general de evidență a elevilor (pentru director)	A4, 120 p., of.	14	12
4.	Registrul general de evidență a orelor de muncă ale profesorilor (pentru director)	A4, 40 p., of.	14	12
5.	Registrul de evidență a probelor de admitere	A4, 40 p., of.	6	4
6.	Catalogul frecvenței și reușitei al elevilor (individual)	A4, 28 p., of.	4	3
7.	Catalogul frecvenței și reușitei la învățatură a elevilor (lecții teorie, școli arte plastice)	A4, 48 p., ziar	6	5
8.	Planul individual	A4, 20 p., ziar	4	3.50
9.	Certificate (de absolvire), (copertă tare, bumvenil)	A5, copertă tare	20	15

Nr. d/o	Documente pentru biblioteci publice	Detalii	Preț în funcție de tiraj (lei)	
			1-100 ex.	101 < ex.
1.	Registrul mișcarea fondurilor	A4, 150 p., ofset	14	12
2.	Registrul inventar	A4, 200 p., ofset	25	22
3.	Caiet de evidență a activității bibliotecii	A4, 60 p., ofset	14	12
4.	Caiet de evidență a documentelor recepționate în schimbul celor pierdute	A4, 50 p., ofset	9	7
5.	Fișa cititorului	A5, ofset 1+1	0.10	0.10
6.	Adaos la formularul cititorului	A5, ofset 1+1	0.10	0.10
7.	Fișa catalog liniată	7x11, ofset	0.05	0.05
8.	Fișa catalog curate	7x11, ofset	0.03	0.03
9.	Fișa cărții	8x11, ofset	0.05	0.05
10.	Fișa evidenței zilnice	A4, ofset	0.18	0.18
11.	Fișa de evidență a ziarelor	8x11, ofset	0.05	0.05
12.	Fișa de evidență a revistelor	8x11, ofset	0.05	0.05
13.	Despărțitoare de catalog de centru	carton 250 g. ștanțate	0.5	0.5
14.	Despărțitoare de catalog de dreapta	carton 250 g. ștanțate	0.5	0.5
15.	Despărțitoare de catalog de stânga	carton 250 g. ștanțate	0.5	0.5
16.	Despărțitor de poliță	carton tare	4	3
17.	Fișa de înscriere la bibliotecă	carton 220 g.	0,2	0,2
18.	Fișa contract	carton 220 g.	0,4	0,4

Elaborare,
design,
tipar

diplome
invitații
afișe
buclete
ecusoane
cărți de vizită

de la 5 lei per exemplar + design
de la 3 lei per exemplar + design
de la 1 leu per exemplar + design
de la 8 lei per exemplar + design
de la 1 leu per exemplar + design
de la 1 leu per exemplar + design